

Andrýsek Gabriel - 1922,
Andrýsková Věra - 1927,

Jedn z domků, který také v roce 1920 vyhořel / č. 99 /, držel František Procházka do roku 1937 a provozoval v něm hokynářství .

V tomto roce jej ale koupil obchodník Müller z Charvát. Jeho jméno znělo sice německy - on sám však neuměl ani slovo ...

To však nevedilo, aby na popud své manželky v protektorát " dal se zapset k Němcům ... " Musel k Wehrmacht . Obchod vedla dále manželka. Když to na frontě " skřípalo " - vrátil se Müller domů a skrýval se. V den osvobození vyhrabal jej příslušník RA z hnoje ... a po vojensky účtoval ...

Domek propadl jako konfiskát, v roce 1945 zařídil si zde obchod Miroslav Hejzlar. Vedl si čile - ale pro preferování družstevního obchodu v r. 1950 přestal obchodovat a věnoval se výkupu.

Potom se na tento domek nastěhovala vdova Ludmila Kosková. Odtud se přestěhovala do domku Aloise Šustka, kde do té doby bydlela rodina Gabriela Šustka a tito se zase nastěhovali do domu číslo 99.

Tento domek byl pak manželům Andrýskovým prodán a v roce 1963 provedli na něm výměnu střešní krytiny.

Gabriel Andrýsek - stejně jako jeho manželka je zdejší rodákem. Pochází z Vyhnálova a je zaměstnán u železniční automatizace v Olomouci. Jeho "koníčkem " je myslivost ...

Manželka Věra, roz. Šustková pracuje po léta v zemědělství. Dříve to bylo JZD - v dnešní době pak státní statky - živočišná výroba - v usedlostech .

MI
S

100

Sedláček Miloslav - 1916, Sedláčková Blažena - 1922,

Rod těchto Sedláčků přišel do Skrbeně v roce 1902, kdy tu " zekotvil " Josef Sedláček z Klužínek u Konice, kde se v roce 1884 narodil.

Vzal si totiž za manželku dceru místního domkaře Gabrielu Chytilovou a koupili si domek č. 100 od Hudeů. Josef Sedláček, který měl více dětí - byl po dlouhá léta zaměstnancem obce : udržoval kanalizace, ošetřoval ovocné stromky, byl " policajtem " a obecním bubeníkem. " Na vědomost dával ... "

Po roce 1945 odešel s rodinou do Ondrášova - doma zůstal syn. Vrátil se pak po letech zase do Skrbeně, kde ve výměnku v r. 1962 zemřel, vdova Gabriela žije dnes na domku číslo 78 - po své sestře .

Rodný domek převzal a přestavěl syn Josefa Sedláčka - Miloslav, který se v roce 1942 vzal za manželku Blaženu Tichou, nar. 1922 v Mezicích.

Miloslav Sedláček je vyučen krejčím. V roce 1950 nastoupil místo pracovníka Výkupu zemědělských výrobků. Zastával stranické funkce a ve volbách v r. 1954 byl zvolen do MNV a pověřen funkcí tajemníka. Vykonával ji do roku 1960, kdy se vrátil do Výkupního podniku.

Působil při zakládání JZD, v KSČ vykonával funkci jednatele vesnické organizace a v roce 1963 a 1963 byl zvolen předsedou KSČ ve Skrbeni.

Manželka Blažena Sedláčková je rovněž veřejně činná. Pracuje ve Výboru žen, ČsČK, v představenstvu Jednoty, v Dohlížecím výboru Jednoty a 10 roků vykonávala funkci " soudce z lidu ".

Děti :

Sedláček Miloslav, nar. 1944, vyučen kuchař,
Sedláčková Blažena, nar. 1946, studující ped.fakulty,
Sedláčková Ludmila, nar. 1948, kuchařka a servírka .

St

102

Stejskal Josef, tesař, - 1912,
Stejskalová Bohumila, - 1916,

Josef Stejskal pochází z Horky n.Mor. a je tesařem. Po sňatku s Bohumilou Oháňkovou přišel do Skrbeně. Bydlel s manželkou u Svozilů na Žaběnci č. 151 - zatímco Svozil, zaměstnanec obce bydlel na obecním bytě v č. 131, kde se také staral o obecní plemeníky.

V roce 1950 získali Stejskalovi stavební místo na Vyhnálově směrem k Hynkovu a zde vystavěli domek, kterému bylo přiděleno čís. pop. 102 /, namísto zbourané "staré školy". Tato škola stála vedle dnešní - postavené v r. 1893.- Sloužila k nouzovému ubytování početných rodin - bydleli zde Sedláčkoví, Obkráčilovi, Zárubovi, Křavcovi, Smětákoví atd./ a tato budova dosloužila i pro ubytovací účely.

V květnu 1945 byla událostmi a válečným zachvětím demolována tak, že nebylo pomyšlení na opravu a ochotné ruce brigádníků odstranily její trosky ...

Josef Stejskal pracuje u stavebního podniku - manželka ve státním statku .-

101

Č

Josef Čep, svobodný 1903,
Čepová Hedvika, matka 1878,

Ku konci minulého století patřil tento domek na Vyhnálově rodině Tichých. Od nich koupila domek M. Sedláčková, která před některým rokem jako stoletá / v r. 1957 / zemřela.

Pozdější majitel Filip Čep, který sem přišel ze Slavětína - vzal si dceru stařenky Sedláčkové a na domek se přiznal.

Byl obuvníkem a jak to už bývalo i malozemědělcem. Měl více dětí, kteří postupně z domova odcházeli a zůstal tu nakonec syn Josef, nar. 1903, se svou matkou Hedvikou.

V místě žijí z Čepových dětí 2 synové a jedna dcera / Kamínková /.

Nejstarší syn Adolf utonul v roce 1922 při plavení selských koní z č. 24 - u splavu v lese ...

Josef Čep pracoval námezdně - ponejvíce u stavebních firm - rád " rybařil " - a dnes žije v důchodě .-

103

B

Bundil Josef, v důchodě, - 1898,
Vyhlídal Blahoslav, - 1928,
Vyhlídelová Marie, - 1932,

V domku číslo 103, na " Žaběnci " bydlela Bundilova rodina už kolem roku 1870, ale říkalo se tu " u Švadláků a Vraštilů ".

Dnešní majitel Josef Bundil dělal " zednickou ". Měl také políčko o které se starala jeho manželka Bohumila, roz. Planičková z Křelova, která zemřela v roce 1957 ve věku 60 let .

Měli tři děti : syn Josef - vyučil se stolařem - vstoupil do státních služeb / SNB / a bydlí nyní s rodinou v Ostrově nad Ohří.

Dcera Bedřiška - provdala se za Josefa Baxanta a má domek č. 222 ve Skrbeni.

Nejmladší dcera Marie, nar. 1932 - provdala se za Blah. Vyhlídal, zaměstnancé ČSD ze Slevonína a bydlí v domku 103, který otec Josef Bundil přestavěl, aby tam byla více " světla ... "

ŽABĚNEC

je část obce, která se proti předešlým desetiletím poměrně málo změnila.

Jako v minulém století " hledí " domky do polí, na hráz, anebo na druhé straně do Nepustilovy / dnes Běhelové / zahrady.

První domek č. 80 - Vyhlídalů - je na žaběnské poměry rozsáhlý, měl dochovou střechu a nezřídka tu bydleli 2 rodiny.

Druhý domek č. 110 byl Najvárků. Panimáma Najvárková byla sestrou sousedky Vyhlídelové, pantáta Najvárek zemřel poměrně mladý a býval zaměstnán v Olomouci. Kromě tří dcer měl i syna Jana, který si postavil domek č. 147 u nádraží.

Třetí domek byl Smětáků. Na začátku století bydleli tu dvě rodiny: otec a syn. Táta se jmenoval Cyril a jeho manželka pocházela z nákelské kolátořy. Měl tři dcery a syna Josefa, který zemřel jako voják v I. svět. válce. Další čísla : Štajgrů-Horčíčků - dnes jedno číslo u Vočků, Vdovy Fr. Svozilové č. 151 a Spurných č. 93 .-

fara

104

P. Vojtěch Zajíc - 1904,
Marie Frantíková - 1913,

Farní budova č. 104

byla postavena v r. 1868 stavitelem Antonínem Titznerem z Červené Lhoty. Samostatná duchovní správa byla zřízena r. 1869.

Dne 26.5. 1869 přijel do Skrbeně první farář P. Ignát Vrba, dosavadní kooperátor ve Vrahovicích. Přichystali mu slavné uvítání. Na druhý den byl zde poprvé konán průvod " Božího těla ".

P. Ignát Vrba se narodil 12.10.1836 v Pivíně.

Gymnasium studoval v Kroměříži - bohoslovecká studia konal v Olomouci, kde byl r. 1860 vysvědčen na kněze.

R.1866 byl zvolen poslancem na zemský sněm moravský a zastával se horlivě práv českého národa. Získal si zásluhy o založení Ústřední rolnické záložny v Olomouci a o založení Rolnické školy v Olomouci-Hradisku. Působil v Životicích, Štemberku, Prostějově, Vrahovicích a jako farář ve Skrbeni od r. 1869 do roku 1890. Zemřel 3.1.1890, pochován zde .

P. František Gába . Narodil se 20.12.1829 v Miškovicích u Holesova.

Gymnasium studoval v Kroměříži a studia bohoslovecká konal v Olomouci, kde byl v r. 1857 vysvědčen na kněze. Působil jako kaplan v Lesnici, Kateřinkách, Dubicku, Cholině a jako farář v Ženklově a ve Skrbeni od r. 1890 do r. 1896.

Byl knězem horlivým a učeným - znal několik řečí. Byl výborným těsnopiscem. Pracoval na novém slovanšském těsnopisu asi 6 let. Leč jeho práce nebyla přijata. Ve svých studiích však neustával, dal se do právnictví a jeho vědomosti byly rozsáhlé. Jeho zásluhy jsou oceněny ve spise : " Čtyřicet let těsnopisu českého str. 45-50. Zemřel r. 1896 a pochován rovněž ve Skrbeni .-

FARA

104

P. František Kyselák

Narodil se 10.1.1834 v Němčicích na Hané. Studoval v Kroměříži a Olomouci. R. 1859 byl vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan ve Velkých Kozlovicích a Klenovicích. Jako farář v Roušce, Orlovicích a ve Skrbeni 1897 - 1906 .

P. František Kužela .

Narodil se 7.1.1854 v Roketnici u Přerova.

Studoval gymnasium a bohosloví v Olomouci. R. 1880 byl vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan v Beršicích, V. Bystřici, Litenčicích a jako farář v Liptáni, Dlouhomilově a ve Skrbeni / 1907 - 1929 /.

Působil též literárně pod pseudonymem " Adam Chlumecký". Nejznámější se stal svými historickými povídkami. Pilná studie archivální a místopisná mu umožnili podat ve svých povídkách věcné vylíčení míst, krajů, zvyků a j. Jeho významná básnická díla jsou: " Apokalypse okrsků , Andělé pyšní , Evangelium svobody ".

Byl i sběratelem národní poesie. Jeho přátelství se Sv. Čechem bylo velmi srdečné. Pokusil se též se zdarem o malířství. Zemřel 24.6. 1938 v Olomouci-Nové Ulici, pochován na ústředním hřbitově v Olomouci.

P. Florián Dostál .

Narodil se 4.5.1868 v Ustíně u Olomouce.

Studoval na Slovenském gymnasiu v Olomouci a na bohoslovecké fakultě tentéž. Na kněze vysvěcen r. 1892. Působil jako kaplan v Bílevsku pod Hostýnem a v Nezamyslicích - jako farář v Želči, Těšnovicích a pak mezi svými krajaney ve Skrbeni od r. 1929. Dne 1.1. 1940 odešel na odpočinek do Těšetic - po 47 letech duchovní správy. Zemřel v Těšeticích.

P. Vojtěch Zajíc .

Narodil se 9.4.1904 v Příboře, a tam také absolvoval reálné gymnásium. Fakultu bohosloveckou v Olomouci. Na kněze vysvěcen r. 1930 - působil jako kaplan v Lipníku n.B., v Křelově a farářem ve Skrbeni od. 4.8.1940.

Hladiš Alois - 1894,
Hladišová Marie 1893,

Sobotík Antonín 1922,
Sobotíková Jindra 1926,
Sobotíková Pavla 1948,

Manželé Hladišovi - manželka roz. Procházková - jsou rodáci ze Skrbeně, a sňatek uzavřeli v roce 1920, kdy se Alois Hladiš vrátil z vojny.

Jejich domek postavil v roce 1870 chalupník Jan Mrtýnek z č. 56 a ještě v témže roce jej prodal Janu Hladišovi, který se zde narodil r. 1832.

Tento stařeček rád vypravoval o tom, jak složil ve Vídni v době, kdy se pro " císaře pána " sloužilo 8 let... Kup na domek byl sjednán na 1000 zlatých a schválen vl. radou Cibulkou. Hladiš byl kovářem, v r. 1872 si ze stodoly udělal kovárnu. Měl 7 dětí - z nich tři synové byli kováři.

V roce 1895 přijel do Skrbeně arcibiskup Kohn z Olomouce a dlouho se vypravovalo o tom, že kovář Hladiš při jeho slavnostním přivítání jediný nepoklekl ...

Na tuto kovárnu " nastoupil " v roce 1920 syn Alois Hladiš a musel sourozencům splatit 12 tisíc korun a do řemesla si vypůjčit patnáct set korun ... Začal hospodařit. Vlastně na poli hospodařila manželka - protože on " robil " v kovárně. Pole měli nejato od Václava Mrtýnka a prof. Hřivny z Příkaz. " Šlo to od ruky " - a tak v roce 1932 koupil od Bednařikova gruntu 4 měřice pole po 5 tisících korunách. V roce 1935 měl 10 mír svého a 5 měřic pachtů od " rožního " Mrtýnka / dnes č. 24 / - S vlastními pozemky v r. 1959 vstoupili Hladišovi do JZD / pole měli pro hospodářsko-technickou úpravu půdy několikrát vyměřeno jinde / a od r. 1962 je obdělává st. statek.

Kovářskou práci vykonával Hladiš pro JZD v letech 1959 až 1962, kdy přešel do dílen státních statků.

Kovářině bylo odzvoněno. Na rohu domu, kde byla vlastní kovárna - vznikla světnice. Do zdi nechal poslední " Lešetínský kovář " zazdít spis : " že roku 1962 poslední kovář ve Skrbeni pověsil řemeslo - na hřebík "...

V domě bydlí dcera Jindra - provdaná Sobotíková s manželem / Antonín Sobotík, nar. 1922, t.č. předseda JZD ve Slatinicích /, jejich dcera Pavla - 1948 -stejně jako matka pracuje v Oděvním průmyslu.

Syn Hladišův Alois - 1921 - komerční inženýr v Klášteci, Ladislav - 1929 - hlavní konstruktér Sigmy v Lutíně ..

106

Josef Směták - 1911,
Ludmila Smětáková - 1918;

jsou majiteli dalšího stavení, které v roce 1870 postavil a pak prodal Jan Mrtýnek z č. 56, aby získal peníze pro další podnikání.

Od něj jej koupil Josef Albrecht a svou manželkou a užíval jej do roku 1905, kdy dědictvím připadla nemovitost manželům Vodičkovým.

František Vodička - nar. 1880, /stejně jako jeho manželka Eleonora v témže roce narozená / byl původně zedník, ale jak už to na vesnici bývalo - musel se chopiti každé práce, aby se početná rodina užívala.

Kupoval po vsi mléko, dovážel do města a tam jej prodával. Tak se to táhlo 15 roků ... Korunka ke korunce a po čase si mohli Vodičkovi koupiti 4 míry pole na Nivce a při tom drželi Vidrovo pole / pachtu / z Příkaz. Nájemné nebylo levné - 600 korun z měřice -: a zemědělské produkty nebyly nějak v ceně a tak jsme šli i z jinými ze Skrbeně žádat o zlevnění pachtů - ale bezvýsledně - říká dnes žijící Vodičková ...

Na domek přišel Josef Směták ze Žaběnce po sňatku s Ludmilou Vodičkovou v r. 1938. Vodičkovi pracovali dále na poli - Josef Směták jako stolařský dělník. V roce 1942 byl Směták totálně nezasem na práci do Německa.

V květnových dnech 1945 postihla rodinu tragická událost. Ve chlévě, který sloužil za kryt - byl zasažen střepinou granátu otec - František Vodička. Rána přímo do srdce - ukončila život ...

Objekt sám utrpěl při bombardování škodu 121. tisíc K a byl pak od základů znova vybudován.

Josef Směták se čile účastní politického života. V r. 1948 byl předsedou Akčního výboru NF. - vystřídal řadu funkcí ve stranických a odborových složkách. Také v semosprávě má značné zkušenosti a je poslancem MNV a členem rady. Je zaměstnancem n.p. TOS, Olomouc.

V domě bydlí : Vodičková Eleonora - 1880,
Vodička Jan - syn - 1915, svobodný,
a Smětákovy děti : Jarmila -1942, Pavel - 1948 .-

PJ

107

Plhák Josef - 1908, Plháková Anežka - 1911,

jsou místními rodáky a vlastní dům č. 107, který po požáru vzniklém v ostatkový večer roku 1958 postavili. Mimo to zbudovali také hospodářskou stodolu na pozemku strýce Najvářka, která stojí vedle domku Jaroslava Kovaříka ml.

Historie a skutečnost říká, že prvotní domek tu postavil Jan Mrtýnek z č. 56 v r. 1870.

Koupili jej od něj manželé Ferdinand Plhák podruh z Náklaa Meriána, dcera chalupníka Škrabala ze Skrbeně. Tito jej postoupili dědictvím manželům Froliánu a Marii Plhákovým a sami si koupili domek mezi číslem 56 a 54 ve Skrbeni. Tento Frolián Plhák byl narozen roku 1874 a zemřel r. 1952, jeho žena Marie, nar. 1878 pak zemřela v roce 1935 - svatbu měli v r. 1902.

V jejich držení bylo celkem asi 15 měřic pole / 4 míry vlastního /. Na domku vážil dluh 500 zlatek, což bylo tehdy " tíživé břemeno ..."

Jejich syn - Josef Plhák - oženil se v r. 1938 s Anežkou Dohnalovou a postupně přikoupil 12 měřic pole. Byl zaměstnán ve stavebnictví města Olomouce a hospodařila na poli jeho manželka.

V roce 1959 " dali " Plhákově polnosti do JZD a také vnos / 1 kráva, 1 jalovice, býček a 1 prasnice / byl značný. Při likvidaci družstva bylo jim vyplácen obnos 500.-Kčs a od roku 1962 obdělává pole st. statek, kde Anežka Plháková je zaměstnána.

V mladších letech byla A. Plháková nadšenou Sokolkou. Na posledním sletě Sokola v Praze / r. 1938 / vedla družstvo a podílela se na jeho přípravách ve Skrbeni.

Josef Plhák je zaměstnancem Okresní vodohospodářské správy - kanalizace - v Olomouci.

Plhákoví mají dva syny :

Josef, nar. 1940, - manželka Květoslava roz. Karellová z České Lípy, bydlí s rodiči v domě č. 107,

Květoslav s manželkou / Jarmila Slámová /, bydlí zase na čísle 48 / Slámovi /.-

108

Navrátil Vojtěch - 1937,
Navrátilová Drahomíra 1940,

Domek byl do r. 1939 ve vlastnictví manželů Kuchařových a od této doby jako majitelé jsou zapsáni manželé Vlčkovi.

Karel Vlček narodil se v Příkazích r. 1903 a zemřel ve věku 46 let v roce 1949.

Manželka Cecílie roz. Bundilová, nar. 1901 ve Skrbeni byla s Kuchařovými spřízněna.

Karel Vlček pracoval v hejčínském cukrovarě a doma hospodařil s manželkou na pachttech / 6 měřic, / ku kterým později přikoupili 2 míry.

Dcera Cecílie Vlčkové - Drahomíra - vdala se v r. 1958 za Vojtěcha Navrátila z Příkaz. Dům, který v roce 1958 vyhořel společně se sousedovým - byl jimi znova ubudován a dnes jej obývají všichni tři.

Vojtěch Navrátil je státním zaměstnancem, služebně v Přerově - manželka vedoucí úseku Strojní početní stanice ČSD v Olomouci.

109

Vočka Jan - 1901,
Vočková Marie 1911,

bydlí v domku č. 109 na Žaběnci, který jako jediný měl na počátku tohoto století zde " tvrdou krytinu ". Před 70 lety majetkem rodiny Balcařikové od které jej koupili manželé Horčičkovi.

František Horčička pocházel z Nákla a jeho manželka Kateřina byla starší sestrou Žofie Štajgrové.

Horčičkovi živili se tu zemědělstvím a jejich jediný syn František zemřel brzy po svém sňatku s Marií Skopalovou - byv usmýkán splašenými kravami.

V poválečných letech stala se majitelkou Marie Vočková která svou nemocnou tetu opatrovala. V domku došlo k různým opravám a byly zesazeny okna.

V přítomné době žije tu rodina Vočkova. Jen Vočka pochází z Hynkova, pracoval v Moravských železárnách v Olomouci a nyní je v důchodě.

Manželka pracuje ve státním statku.

Syn Jan Vočka ml. vyučený soustružník - vystudoval po zaměstnání práva, získal titul " promovaný právník a působí v justiční správě v Ostravě. Dcera Miloslava - 1947 se letos provdala za Ivana Ar, brigádníka OKD.-

P

110

Půrová Ludmila, vdova - 1887,

Žije v dalším domku na Žaběnci a tento má pop. čís. 110. Dostala jej věnem po svém otci Najvářkovi. Její manžel - Tomáš Půr - pracoval ve stavebnictví u města Olomouce / byl zručným tesařem / a zemřel v r. 1932. Zůstaly po něm dva synové a dcera. Matka držela pole / byly to většinou pachtý /, syn Václav byl tesařem a dodnes tek dělá, Tomáš holič. Oba dnes v obci bydlí : Václav získal po strýci domek č. 147, Tomáš si postavil nový č. 198. Ludmila - provdaná za Jana Matouška - zemřela r. 1961.

ZO

111

Zatloukal Oldřich - 1911,
Zatloukalová Marie - 1916,

Na základě tržkové smlouvy z roku 1889 prodal Jiří Kovářik - domek č. 111. ve Skrbeni kupiteli Fr. Mikulko-
vi a jeho manželce Anně, kteří jej za rok prodali za 450 zlatých Gabrielu a Jolaně Zatloukalovým. Dlužní úpis - tenkrát sepsaný - potvrzuje, že na tom majetku vážně dluh 900 K. Později byl zrušen kvitencí Rolnické záložny v Horce a majetek připadl na Zatloukalovu dceru Anežku, která se provdala za Jana Šolce se kterým pek měla společná vlastnictví.

V roce 1939 převzal domek synovec Oldřich Zatloukal, který se v tomto roce oženil s Marií Joklíkovou z Výšehoří okr. Zábřeh.

Oldřich Zatloukal, zedník, dal se sám do důkladné přestavby domku, zrušil chlév a přikoupil pozemek ze zrušeného dvora staré školy / se kterým sousedil /. Předtím počítal se stavbou nového domku v Oleškách, na parcele koupené od St. Spurného, který se přestěhoval na Hynkov / rozloha 24 arů /, ale pak si to ponechal jako polnost.

Oldřich Zatloukal pracoval v letech 1945-1958 u ČSD a nyní je zaměstnán jako údržbář v závodě TOS v Olomouci. Má 5 dětí : dcera Miloslava pracuje v Mor. železárnách, Oldřich je ženatý v Čechách, Jan a Zdenek - traktoristé na st. statku, Jana je školačkou.

V S^v

112

Šimek Vladimír - 1933,
Šimková Alena - 1936,

Fronta domku č. 112, který patří manželům Šimkovým - směřuje do zahrady od chalupy "Nepustilových". Tento domek postavil v roce 1850 cyril Směták a převzal jej syn Josef Směták nar. 1873 a jeho manželka Marie Zbořilová z Příkez.

Josef Směták zemřel jako voják ve 42 letech v roce 1917 v Hranicích - manželka v r. 1961 ve Skrbeni.

Měla nuzný život. Jako vdova se musela starat o 3 děti. Obživu poskytovalo pronajaté pole a jedna kráva.

Stavení převzala její dcera, / Kateřina /, provdaná za Josefa Šimka.

Po její smrti převzal domek syn Vladimír, zaměstnanec Moravských železáren v Olomouci, kde pracuje v zámečnické dílně. Jeho manželkou je Alena, roz. Hejzlarová. Dokončují stavbu nového domku v Oleškách, kam se přestěhují. Vladimír Šimek je "poslední Mohykán" mokrého řemesla / rybaření / . . .

K

113

Bludská Františka, vdova - 1897,
Bludská Drahomíra, dcera - 1922,

Domek č. 113 změnil několikrát majitele. Vznikl dělením dřívějšího Andrýskova gruntu na tři díly. A právě třetí díl - je toto stavení. Koupil jej stolař Vraštil a zařídil si zde stolařskou dílnu / po které je ještě dnes na komoře památka - dveře s nápisem "Prodej rakví" ./ a zaměstnával několik dělníků. Učil se tu i bývalý starosta Frant. Lakomý, pracovalo se tu poctivě i když ručně.

Domovní majetek od Vraštily koupili v roce 1902 manželé Jindřich Protivánek a Anna.

V roce 1920 připadl dědictvím domek manželům Bludským. Jan Bludský, krejčí - pocházel z Netvořic u Benešova v Čechách / narodil se r. 1890 / a do Skrbeně přišel v r. 1915 a vojenčil tu do roku 1917. Oženil se s Fr. Protivánkovou a měl tu živnost. Zemřel v r. 1958 a byl po několik roků starostou zdejšího Sokola.

Rodina Bludských na samém prahu našeho osvobození utrpěla těžkou ztrátu. Syn Jenda, nar. 1917 - působící jako učitel v Uh. Brodě - byl zasažen střepinou granátu a ta ukončila r. 1945 jeho život. Druhý syn Jeromír, ženatý v Šumperku, Drahomíra - odb. učitelka .-

KM

114

Matěj Kvapil - 1892, (zemřel 4.8.1967)
Kvapilová Marie 1902,

Matěj Kvapil pochází ze Skrbeně z č. 7. - ze starého rodu. Z rodiny, kde bylo 10 dětí a tradice řeznická, které on zůstal věrný.

Hostinskou živnost provozoval na Křepelce, pak se oženil s Marií Vrabcovou ze Slovenska a dalším jejich " štacím " byly živnosti hostinské na Hynkově / rok 1931 až 1933 / a v Luběnicích, kde se čepovalo od roku 1933 do roku 1941.

V tomto roce se manželé Kvapilovi / rok sňatku 1930/ vrátili do Skrbeně, kde koupili domek č. 114 - dřívější výměnu Kvapilových rodičů. Majitelkou v té době byla tetička Frant. Kvapilová.

Ve Skrbeni drželi Kvapilovi 4 měřice svého pole až do roku 1952, kdy je pronajali. Toto pole pak od r. 1956 obdělávalo JZD a v roce 1962 je převzal st. statek, kde Marie Kvapilová byla zaměstnána.

Domek byl v květnových dnech roku 1945 skoro rozbořen válečnými zásahy a oprava si vyžádala nákladu 150 tisíc korun čsl.

V domku bydlela v tu dobu také rodina Fialova. Matka jejíž muž padl v koncentračním táboře - se dvěma dětmi. - Jaroslav Fiala, syn - byl zasažen střepinou granátu a trápil se několik týdnů - než těžkému zranění podlehl ...

V roce 1945 koupil Matěj Kvapil od sovětských vojnů pěkného koně - ale pak jej musel platit státu ještě jednou / 10 tisíc /, protože zde nešlo o válečnou " kořist ... "

DCera Kvapilova Milada, nar. 1931 - provdala se za Frant. Fialu, syna Rudolfa Fialu z č. 153 a Fialovi bydlí ve svém novém domku č. 232 smerem k Hynkovu.

115

Jan Šulek - 1915,
Anna Šulková - 1921,

občane slovenské národnosti pocházejí z Detvy, okr. Žilina a na Moravu přišli v roce 1952, kdy nastoupili zaměstnání ve farmě státního statku ve Vojnicích.

Později šli za stejným zaměstnáním do Těšetic, v letech 1954 až 1958 poklízeli mladý hovězí dobytek na "Dvorku" pro JZD Náměšť.

V tomto roce koupili ve Skrbeni domek č. 115. Byla to původně výměna náležející gruntu č. 11 /kdysi majetek starosty obce Fl. Nováka, který spekulací přišel o majetek /, kterou neposlady držel Václav Sigmund z Náměště a Šulekovým jej prodal .

Domek šel v posledních letech " z ruky do ruky ... Hospodařili tu manželé Jaroslav a Alžběta Zlámalovi, Martin Vodička, jeho majitelem byl rada Čáslavský, Václav Sigmund ...

Při výměně byla pěkná výměra - 17 měřic pole, přímo za humny a dalo se svážet pomalu na trageči. Dnes toto pole obdělává státní statek a Šulekovi vlastní zahradu o výměře 37 arů ve které je rybníček 5x5 m.

Jan Šulek pracuje od svého příchodu do Skrbeně mimo zemědělství a v roce 1963 " přešel " do Morevských železáren v Olomouci.

Jeho manželka pracuje po celou dobu ve stájích státního statku, a mají 5 dětí .-

Aby domek sloužil početné rodině - byla v něm provedena řada úprav, zřízen vodovod, oplocena zahrada.

116

Andrýsek František - 1896,
Andrýsková Ludmila - 1900,

Andrýsek Karel, syn 1928,
Andrýsková Lud. dcera 1929,

Pradědeček dnešního majitele domu číslo 116. Františka Andrýska, měl rozsáhlý majetek - grunt - který zabíral dnešní domovní čísla : Špundovo, Bludských, Zatloukelovo, takže dnes jsou z něho čtyři části.

Jsou pamětníci, kteří tvrdí, že zde stál " žudr " a Fr. Andrýsek uvádí, že při kopání na dvoře, asi 4m od stavení narezil na zasypanou studnu, která měla dřevěné pažení.

Po rozprodeji zůstalo u vlastního domu Andrýskova jen 8 měřic pole, které podlouhá léta majitel drobný zemědělec obdělával a z najatými pozemky od Nepustilů z č. 13. na Podvrbí míval 15-16 měřic pole.

Andrýskovi soukromně hospodařili do roku 1960, kdy Frant. Andrýsek nějaký rok ještě pracoval ve státním statku, než odešel do důchodu.
Dnes obdělávají 2 měřice pole na Kemenci.

Syn Karel Andrýsek nar. 1928, svobodný, pracuje v Mor. železárnách v Olomouci a je členem myslivecké společnosti ve Skrbeni.

Dcera Ludmila, nar. 1929, rovněž svobodná - je zaměstnána v Oděv. průmyslu v Příkazích .-

KL

118

Koloušek Ladislav - 1910,
Koloušková Marie - 1920,

Studený Zdenek - 1935,
Studená Marta - 1944,

Před prvními majiteli domu č. 118 - které podle jména známe - byla prý na tomto místě pekárna, jejíž poslední zbytky - starou pec - zbořili manželé Kolíbalovi, předešlí majitelé v roce 1925.

Před nimi vlastnil tento domek "mlékař" Kupka, který si vzal dceru dřívějšího majitele - Fialových. Od tohoto Kupky koupil domek v roce 1924 Josef Kolíbal, holič, nar. r. 1888 v Holešově / vychovaný u své tety ve Skrbeni / se svou manželkou Anežkou Šichovou, nar. 1884.

Do té doby provozoval Josef Kolíbal holičství na Zlámalově deputátním domku č. 71 na Podvrbí, potom ve výměně u Coufalů č. 4 - než koupil přízemní domek č. 118. Na tomto domku byla v roce 1927 provedena generální oprava nákladem 30 tisíc korun. Josef Kolíbal měl zde svou živnost holičskou až do r. 1949, kdy zemřel.

Manželka Marie Kolíbalová, roz. Šichová z Horky / 1884 / zde bydlí dosud.

Její dcera Marie Kolíbalová, nar. 1920 - se provdala v r. 1941 za Ladislava Kolouška pocházejícího z č. 148, který pracuje v kožešnickém družstvu v Olomouci.

Ladislav Koloušek je známým sokolským funkcionářem a několik období byl členem MNV, jeho radě a pracuje v několika komisích.

Manželka Marie Koloušková je 10 roků předsedkyní ČsČK, pracovala v Sokole, na divadle a je vedoucí prodejny Jednoty v Bruchotíně.

Marta Studená, nar. 1944, její dcera provdala se za Zdenka Studeného z Olomouce, který je provozním zámečníkem v závodě TOS v Olomouci. Bydlí v domě č. 118, oba jsou činní v Sokole a Zd. Studený je členem / poslancem MNV.

Syn Koloušků, Ladislav, nar. 1941, ženatý, zaměstnanec Dopravního podniku města Olomouce, bydlí na č. 195.-

M

119

Mikulka Tomáš - 1894,
Mikulková Marie 1900,

Domek číslo 119 - patřil dříve k číslu 32 a sloužil jako výměna. V důsledku toho jsou mezi oběma sousedními staveními velmi nerovné hranice.

Kolem roku 1900 žila zde Marie Svozilová, matka Jana Svozila - zvaného "baron". Byl ženatý a měl být také dědicem tohoto stavení. Padl však v I. světové válce a ve Skrbeni po něm zůstala vdova s malým dítětem. Pocházela ze Sevína a když ve Skrbeni zemřela i stařenka odstěhovala se do svého dřívějšího bydliště.

V roce 1922 byl tento domek prodán a koupil jej Tomáš Mikulka, který zde se svou matkou a sestrou bydlel. V osmdesátém roce stavbou do dvora rozšířil T. Mikulka domek, po roce 1945 nahradil dosud dochovou střechu eternitem.

Otec dnešního majitele - také Tomáš - pracoval ve Dvoře a byl znám pod jménem "Studený". Mladší bratr postavil si u "Močidla" domek a sestra žije v Jívové u provdané dcery.

Tomáš Mikulka - dnes důchodce - pracoval jako tesař na stavbách a také v lese. Manželka Marie, roz. Lehárová pochází z Řepčína.

. - 0 0 0 - .

120

Zatloukal Bořivoj - 1921,
Zatloukalová Hedvika - 1925,

Poslední díl z Andrýskova gruntu - domek č. 120, patřil v minulém století rodině Kubíčkové, které jej prodala zase Vraštilovým - jejichž příbuzní bydleli na vedlejším čísle 113 a proto dnešní hranice mezi oběma staveními jsou opravdu "sousedké".

V roce 1920 koupili tento domek maželé Zatloukalovi - Gabriel, nar. 1890 a jeho manželka Alžběta, roz. Höni-
gová z Horky, jejichž svatba se konala v r. 1914. Tito manželé bydleli u rodičů v č. 111. až do doby, kdy se vdala dcera majitele za Jana Šolce a nebylo tu místa pro tři rodiny.

Gabriel Zatloukal pracoval v Příkazích / ve sladovni / a pek mnoho let v řepčinských ocelárnách. Tak se totiž tehdy jmenovaly Moravské železárny.

Rodina byla početná a tak se pracovalo také na poli. Byly to pachtý od Nepustilů, řidičího učitele Krále, od Štenclových chalupy - ve chlévě byly 3 krávy, tři prasata z nichž dvě "padly" na zaplacení pachtů ...

Gabriel Zatloukal zemřel v roce 1944 a domek v roce 1947 převzal syn Bořivoj Zatloukal - nar. 1921, který se v roce 1948 oženil s Hedvikou Římenovou z Křelova.

Domek byl zcela přestavěn, zmodernizován, zavedeno etážové topení a dá se říci, že tu nezůstal "kámen na kameni ..."

Bořivoj Zatloukal je vyučen krejčím a více jak 10 roků pracuje v Opravárenském závodě / dř. Letov / v Olomouci. Stejnou dobu vykonával funkci jednatele SRPŠ a brigádnicky provozuje krejčovinu pod MNV.

Dcera Zdenka - nar. 1948 - pracuje rovněž v Opravárenském závodě v Olomouci, chlapeci Bořík a Jirka navštěvují školu .-

Matka - Alžběta Zatloukalová, nar. 1891 - má tu svou "výměnu" .-

Sestry :

Spurná Františka - 1898,
Spurná Marie . 1895,

svobodné - pochází z početné rodiny Spurných z Vyhnálova a bydlí v domku č. 121.

Vysoký dům, okna k severu - střecha kamenná. Vedle obytného stavení je nižší mlat a stodola. Před domem stojí kamenný kříž.

Stavení mělo do r. 1910 společné chléby s č. 30. Vedle býval kdysi chodník, kterým si lidé krátili cestu na nádraží. Byla zrušena v roce 1903, kdy sem byl přemístěn kříž - stojící původně na hřbitově.

Obživou všech majitelů tohoto domku bylo pole. Vlastní i pachtý. Jeho poslední mužský majitel - Tomáš Spurný - byl kostelníkem a zvoníkem .

Naposledy zazněly skrzeňské zvony právě jemu v den pohřbu . . .

13.VI.1942 byly pek odebrány pro říšskou Wermacht .!

Spurná Františka- přes své stáří - tu soukromě hospodaří na výměře 1,25 ha, sestra Marie žije v důchodě.

Ze synů rodiny Spurných bydlí ve Skrbeni :

Josef Spurný, nar. 1905, dnes zaměstnanec st. statků,
Frent. Spurný, nar, 1916, zaměstnán v MŽ. na č. 138,

zemřel : Tomáš Spurný, nar. 1901 - zemřel v r. 1962,
tragicky Rudolf Spurný z č. 197 - zemřel v r. 1961.

. - o o o - .

Marie Spurná zemřela - 18.9. 1967 ve věku 72 roků .

K

123

Josef Koudelný - 1892,

jemuž manželka Františka / nar. 1893 z Ludmírova / zemřela v r. 1964 - bydlí dnes ve stavení číslo 123 sám .

Pochází z Příkaz a také tam po svatbě v roce 1919 na č. 108 s rodinou bydlel. Do Skrbeně přišel hospodařit poprvé v roce 1930, kdy se nastěhoval do domku čl. 115, který " pro strýčka Příhodu " tu držel majitel realit Kv. Jakša z Olomouce. 17 měřic pole bylo " u huby " - ale manželé Koudelní jezdili i na příkazské ... Proto se držel i kůň.

V roce 1932 koupil Josef Koudelný domek č. 123 od Ign. Machače, který se přestěhoval do Horky. Tento domek také v roce 1920 navštívil " červený kohout " a manželé Koudelní se zde " drželi " jako soukromní zemědělci do roku 1960, kdy podali přihlášku do družstva, které tu od roku 1956 hospodařilo. Když likvidovalo - stál se Josef Koudelný zaměstnancem státních statků - dnes žije v důchodě.

Josef Koudelný velký krajíc ze svého života věnoval včelám. Říká, že jej naučil milovat včely - řídící učitel Frant. Decker z Příkaz - kdýž mu bylo 18 let a ani dnes " to " nezapoměl ... Má na starosti 10 včelstev .

A dalším " koníčkem " jsou - hesiči . To mluví stařeček o svém živlu a hned je o 50 let mladší ...

Od roku 1910, kdy vstoupil do příkazského sboru, 6 roků byl předsedou požárníků ve Skrbeni, dnes je čestným předsedou, v roce 1964 obdržel odznak " Sto let založení jednoty požární ochrany " - to všechno jsou hřejivé vzpomínky . . .

Děti :

Miloš, nar. 1923, ženatý, mistr slévárny - Ostrava, Koblov
Jaroslav, 1919, ženatý, pracuje v dílnách ČSD, Č. Třebová
Anna, 1921, provdaná Nepustilová ve Skrbeni č. 53.

MB

124

Bednářová Marie, svobodná - 1891,

poslední ze 7 dětí Chrisisténa Bednáře, která žije ve Skrbeni - bydlí ve dvojdomku sama.

Otec narozený r. 1863 ve Štěpánově - zemřel v roce 1948 ve věku 85 let, matka nar. 1864, zemřela v r. 1949. Chrisistén Bednář - to byla taková typická osoba ve Skrbeni.

Bydlel na zádním čísle / 124 /, zatím co přední měl č. 48 a majitele Vincencovi - se kterými byl společný dvůr a to bylo jablkem denních svárů ...

Bednářovi drželi pole - své i pachtu. To obdělávala manželka a děti - protože otec pracoval " ve světě " po stavbách. To " své " měli v Sedlisku a vyměnili si je ze zahradníkem Svozilem, protože se stávalo, že byla vyhlášena karanténa pro slintavku dobytka a do jiného katastru se nesmělo. Kdy Bednářovi v zájmu klidu koupili i přední část / Vincencovo / mělo jejich hospodářství 5 kusů hovězího a 2 prasnice.

Ve stavení však nebyla studna a tak se " nápoj " musel nosit z venku - to byly svízele .

Marie Bednářová vzpomíná na kus tvrdého života ...

Ještě v roce 1961 - když to šlo - odpracovala v JZD za rok 128 jednotek.

V mládí 25 let byla nápovědou na prknech, které znamenají svět a od roku 1951 má " propachtován " skrben-ský čas, hlas zvonů i umíráčku ...

Už tatíček to dělal - byl obecním hlásným, trubačem a tak - sloužit lidem - bylo u nás v krvi - to byla její slova na rozchodnou ...

. - 0 0 0 - .

n

125

Nerušilová Alžběta - 1905,

Třetí část rozděleného čísla 28 - dnešní číslo 125 - koupil Matěj Nerušil, který byl ve Skrbeni cestařem a zemřel v roce 1916, jeho manželka Marie Nerušilová se naopak dočkala vysokého věku.

Matěj Nerušil domek přebudoval a rozšířil chlév, protože se zde hospodařilo na najatém políčku.

Jejich synové vyučili se zednickému řemeslu, jsou dovední a příčinliví a mají vlastní domky.

Josef Nerušil, nar. 1909, ženatý, domek č.194,
František, nar. 1913, ženatý domek č. 199".

Vdomku č. 125 žije dnes jejich sestra Alžběta Nerušilová, svobodná, zaměstnaná v olomouckých mrazírnách.

S^v

126

Jan Šustek -

pochází ze Skrbeně a jeho rodiči vlastní domek č.146 od roku 1912. Po smrti otce bydlí tam matka Julie Šustková, nar. 1907 sama.

Domek č. 126, který získal v roce 1966 po zemřelém strýci Gabrielu Šertlerovi, nevlastním bratru sester Šustkových - byl v jejich držení od r. 1898 .

Dříve to byly chlévy patřící k usedlosti č. 28 - předělané na obývání, které bylo dotčeno požárem 8. května 1945, kdy byla porížena eternitová střecha.

Jan Šustek, elektromontér, ženatý, pracoval a bydlel do roku 1966 v Rymařově.

Svůj domek ve Skrbeni přestavuje, což si vyžádá času i finančních prostředků a tento zase změní svou "tvář".

M

127

Mikuláš Konrád - 1900, Kempná Anna, dcera - 1938,

Ze stodoly od čísla 28 vznikl domek č. 127. Aby se zde mohlo hospodařit nechala si nová majitelka Kateřina Nerušilová postavit na dvoře chlév a vedle stavení - bývalé stodoly - menší mlat.

V takovém stavu prodala domek v r. 1924 manželům Mikuláškovým. Konrád Mikuláš pocházel z Hradečné u Un. a oženil se s Růženou Smětákovou z Horky. Ve Skrbeni si koupili domek a z jeho mlatu zřídil Mikuláš, který byl kolářem - kolářskou dílnu.

V roce 1934 v noci vypukl v tomto domku požár, který zachvátil i sousední stavení Cyrila Vojáčka. Obě stavení byly v brzké době znovu opraveny.

Konrád Mikuláš / Mikulasch / byl v době okupace představeným obce tzv. bürgemeistrem. V poslední den panství nacistů uprchl z obce. Byl dopaden a postaven pře Lidový soud v Olomouci. Ten vynesl trest doživotního zbavení svobody. Po 10 letech byl Mikuláš propuštěn na svobodu a vrátil se k rodině do Skrbeně. Pracoval v dílně št. statku a nyní žije v důchodě. Jeho manželka zemřela v r. 1965.

V jeho domácnosti žije dcera Anna Kempná - 1938 - z dřevotní sestra OÚNZ v Olomouci.

kř

128

Křížová Ludmila - 1908,

vdova po Rudolfu Křížovi, zedníku, který zemřel v r. 1953 a pocházel z Toveře obývá domek č. 128, který také vznikl na místě dřívější stodoly od usedlosti č. 28.

Zbudoval jej její otec - Cyril Vojáček, který sem přišel z Hynkova a zemřel jako vdovec v r. 1943. Byl to malozemědělec - obdělával 12-15 měric pole - pachtý a obchodoval s ovocem. Pro hospodaření postavil si chlév a jeho domek v r. 1934 vyhořel.

Miloval poutě a " Orle " na kterého nedal dopustit. Byl jeho horlivým zastáncem ...

Měl početnou rodinu a mimo dcery Ludmily žije ještě ve Skrbeni Marie Vodičková č.10 a Fr.Vojáček č. 172.

M

129

Mrtýnková Anna, vdova - 1885,

jejíž muž - Jan Mrtýnek, nar. 1875 zemřel v r. 1947, obývá zestrčený domek č. 129.

Petřil dříve k Psotově chalupě č. 42 a byl prodán r. 1907 dvěma zájemcům. Přední část s výhledem na dědi-
nu koupil Florián Plhák a později ji prodal Frant. La-
komému.

Zední část, ve dvoře koupili Mrtýnkovi, kteří zde mě-
li menší hospodářství : 2 míry vlastní a 12-15 mir
pole najatého.

Se svým vlastnictvím vstoupila A. Mrtýnková v roce
1959 do JZD a dnes i přes pokročilý věk pracuje Anna
Mrtýnková ve státním statku a " udělat " 10 měric
řepy - to je její míra ...

S

130

Svoboda Jaroslav - 1915,
Svobodová Marie - 1919,

bydlí v domku č. 130 u nádraží. Tento domek koupil
v r. 1914 Jakub Přidal / otec Marie Svobodové / se
svou manželkou Anežkou, roz. Kvapilovou z č. 7 - a
to v soudní dražbě po občanu Dokoupilovi, když před-
ložil vkladní knížku Rolnické záložny v Příkezích za
4.300 zlatých.

Přidalova manželka dostala věnem 4 míry pole a on,
vyučerý zedník, pracoval na různých stavbách.

V roce 1931, kdy se stavěl kostel v Hejčíně dával
zedník Přidal do kopule věže " pamětní listiny ".

Rád vypravoval také, že dlouhou dobu pracoval na Hl.
/ tehdy Severním / nádraží v Olomouci.

Hospodářství doma vedla manželka a pole měli proná-
jato od Zacharových z Přerova a tam se také jezdil
platit pacht. Na zaplacení padlo prase - i když by
se také doma snědlo ...

Jakub Přidal zemřel v roce 1967, manželka v r. 1952.

Dcera Marie vdala se v r. 1942 za Jaroslava Svobodu,
který pracoval na olomouckých jatkách - nyní pro ne-
moc v důchodě. Marie Svobodová je zaměstnána na zdej-
ší zástávce ČSD - vydává jízdenky.

Jejich syn Jaroslav Svoboda, 1947 - je soustružníkem
v závodě Sigma Lutín a nedaným hudebníkem. Josef, nar.
1950 učí se řemeslu zednickému a jeho koníčkem je
zase - sport .-

MNV

131

je majitelem budovy č.p. 131, kde se nacházejí kanceláře MNV a poštovní úřad.

V roce 1902 na parcele č. 1386 postavilo rolnické družstvo objekt pro svou mlékárnu. Ta byla v roce 1920 zrušena - přestavěna pro kanceláře obecního úřadu a pošty. Po nové úpravě vznikla zde úřadovna občanské záložny. V letech 1960 a 1961 provedena byla další adaptace a zřízena zasedací síň pro MNV.

V r. 1958 byly přestavěny stáje / pro ustájení obecních plemeníků / na skladiště JZD.

V roce 1962 započato s přestavbou těchto prostor na Vývažovnu pro školní děti, která byla dokončena v květnu 1967.

Byt zde obývá Marie Nečková - nar. 1918, zdejší rodatka - domovnice - se svou dcerou, která navštěvuje školu v Horce .

132

Zatloukal Jan - 1911, Zatloukalová Anna - 1908,

jsou majiteli domku č. 132, který do roku 1932 patřil manželům Františkovým. O nich jej v tomto roce koupil František Dopita, strojvedoucí z Nákla. V r. 1947 koupili domek manželé Zatloukalovi.

Jan Zatloukal pochází z Břuchotína. Do Skrbeně přišel v roce 1934 jako čeledín k Vrbkům na č. 8., pak k Coufalům na č. 4. a Králům na č. 41.

V roce 1941 oženil se s Annou Gešvindrovou a přestavbu domku provedli v r. 1957.

Jan Zatloukal pracuje od r. 1939 v Moravských železárnách v Olomouci jako dělník.

V tomto domku žije od r. 1956 : František Sedláček, nar. 1927 / z číslo 100 na Vyhnálově /, který má za manželku dceru Anny Zatloukalové - Emílii, nar. 1928 - František Sedláček je zaměstnán v Moravských železárnách v Olomouci - jeho manželka dojíždí za zaměstnáním do závodu Sigma v Lutíně.-

M

133

Morávková Františka, vdova - 1912,
Morávek Stanislav, syn - 1936,

Původní dům rodiny Zárubovi - ze které Morávkovi pochází - necházel se do května 1945 u silnice od nádraží ke Křepelce - mezi čísly 130 - 135 a byl při osvobozovacích bojích úplně zničen, takže nebylo ani pomýšlení na jeho opravu.

Nový domek, který nese staré číslo - začal se stavět v roce 1946 a podnikatel S. Morávek jej ani nedokončil. Zahynul tragicky při výkonu svého povolání - byl zaměstnancem ČSD. a zůstala po něm vdova s dvěma dětmi : Stanislavem, nar. 1936 a Milanem, nar. 1940.

Milan je dnes strojvedoucím u ČSD a bydlí v Olomouci. Stanislav pracuje ve stavebnictví a jejich matka F. Morávková dojíždí do Milo závodů v Olomouci.-

BV

134

Václav Bodlák - 1931, Bodláková Anna - 1936,

Rod Bodláků pochází z Čech. František Bodlák narodil se r. 1889 v Sudoměřicích, okr. Bechyně a octl se ve Skrbeni prvně jako c.k. voják v roce 1917. Zde se seznámil s Antonií Širokou z domku 134, která byla dcerou obuvníka a tu si vzal za manželku. Když v roce 1925 zemřela - uzavřel druhý sňatek a Marií Vodičkovou z č. 76 / narozena r. 1903 /, která v r. 1940 zemřela.

František Bodlák pracoval jako kočí ve Dvoře a pak v hejčínském cukrovaru a zemřel v roce 1953.

Dům č. 134 převzal jeho syn Václav, nar. 1931, který si v r. 1955 vzal za manželku Annu Dočkalovou z Krčmaně.

Stáří domku - rok 1773 - lze prokázat vrytým letopočtem do kamene vsazeném do štítu z půdy.

Václav Bodlák provedl na svém domku řadu oprav : vnitřní přestavbu v r. 1958, přístavbu do dvora v r. 1961 a v roce 1964 škrabanou omítku.

Pro ty, kteří jej pamatují z dřívějších let je k nepoznání. - Václav Bodlák " to táhne " v Moravských železárnách v Olomouci - už druhou desítku let .-

135

D

Dokoupil Frant. - 1902,
Dokoupilová Marie - 1904,

bydli na domku číslo 135, který v roce 1902 postavili dva zedníci : strýc Dokoupil a Sýkora. Proдали jej v následujícím roku Martinu Sedláčkovi, který zde hospodařil, držel pachtu, měl 3 krávy a nějaký vepřový dobytek.

V roce 1930 jej od Sedláčka koupil František Dokoupil, dnešní majitel, který bydlel do té doby se svou rodinou na č. 72.

Fr. Dokoupil přišel do Skrbeně v r. 1906 se svým otcem z Vilémova a vyučil se pokrývačem. V r. 1930 si vzal za manželku Marii Hékelovou a pracoval samostatně jako pokrývač od r. 1934 do r. 1952, pak v komunálním podniku a nyní v údržbě objektů st. statků. Po rodičích zdědil zde 1 měřici pole, kterou obdělává dosud.

Fr. Dokoupil je dlouholetým funkcionářem požární jednoty a od r. 1964 vykonává funkci předsedy jednoty.

Dokoupilová Marie, dcera, nar. 1925, provdaná Polášková - bydlí v Horce, Ludmila, nar. 1935, učitelka - provdaná Mrlíková - působí v Kojetíně ..

U

Urbášková Božena - 1887,

136

vdova po Silvestru Urbáškově, malozemědělcí, který v roce 1963 ve věku 90 let zemřel - dožívá na domku č. 136. Koupil jej Silv. Urbášek v roce 1905 od Vymětalů za 1.300 zlatých a ručitelem byl podnikatel Dokoupil.

Urbášek zde hospodařil : měl 7 mír vlastního a 13-15 měric pole najetého, držel 3 krávy a 2 plemence. Dvakrát vyhořelo jeho humno. Při bombardování v roce 1945 apk v roce 1949, kdy tam byla svezena veškerá úroda a na druhý den se mělo mlátit ...

Byl to starý poctivý hospodář - do poslední chvíle vázal obilí do povřísel a doposledku se oháněl kosou. Hospodařil samostatně do r. 1960 a říkával : až pojde ta stará koza ve chlévě - půjdu i já ...

137

Absolonová Růžena - 1889,

vdova po Františku Absolonovi z čísla 137, který pocházel z Malé Seničky a v roce 1963 ve Skrbeni zemřel, vychovala řádně 10 dětí :

Merii,	nar. 1907,	provd. Mrekešovou - bydlí v Praze
Jaroslava,	1909,	ženatého na č.148 ve Skrbeni,
Anežku,	1911,	provd. Vojáčkovou na č. 172,
Františka,	1912,	ženatého ve Skrbeni č. 209,
Boženu,	1913,	provdanou Silnou v Olomouci,
Gabriela,	1914,	ženatého ve Skrbeni č. 76,
Růženu,	1921,	provd. Pspicovou v Horce,
Ludmilu,	1922,	provdanou Tichou v č. 62,
Annu,	1928,	provdanou Routilovou v č. 94,
Miledu,	1933,	provdanou Gešvindrovou v č. 39.

František Absolon se svou rodinou za ta léta vystřídal ve Skrbeni mnoho " kvartýrů ". Bydlel u Nevrlých, dnes č. 213, na č. 91, 130. a jinde. Pracoval ve sladovni jak ve Skrbeni tak v Příkazích a chytl se každé příležitosti práce.

V I. světové válce byl zajat na italské frontě a po návratu pracoval jako pomocný dělník ve stavebnictví u soukromných firem.

Rodina byla početná a tak se drželo i nějaké najaté pole, které zvláště v době všeobecné hospodářské stagnace / okolo roku 1933 / bylo zárukou obživy.

Od Najdekrova gruntu měli 8 mír pole, od správce Dvora - Boka - měli 2 míry a vyplatilo se jim držet i krávu pro potah i " krajáč " mléka ...

V té době už ale Frant. Absolon pracoval v řepčinských ocelárnách - pole obstarávala manželka a dorůstající děti - pokud zůstaly při domě .

Domek vlastní od roku 1922. Byla to výměna od Mrtýnkova gruntu č. 56 a tam žije Růžena Absolonová, roz. Vymlátílová ze Skrbeně ve svém stáří sama .-

138

Spurný František - 1916, Spurná Justa - 1920,
Pospíšil Jaroslav 1937, Pospíšilová Alena - 1940,

František Spurný pochází v Vyhnálově a narodil se v č. 121. Otec - Tomáš Spurný - byl malozemědělcem a zemřel v r. 1942 ve věku 74 roků - matka Marie, nar. 1878, zemřela v roce 1962.

V roce 1939 oženil se s Justinou Malou, která bydlela se svou matkou - vdovou ve Skrbení na č. 170. Její matka se narodila vr. 1879 a zemřela v r. 1957, otec narozen r. 1854 - zemřel r. 1936.

Frant. Spurný se vyučil zámečnickem a autosprávkářem. Pracoval u fy Svoboda v Olomouci a po sňatku se nastěhoval do domku č. 138, který byl majetkem sestry, provdané Kadlecové z Olomouce.

V roce 1946 si zde zařídil zámečnickou dílnu, opravoval hospodářské stroje, kterých ve vsi rapidně přibývalo, stejně jako motorových vozidel.

Živnost provozoval sám do roku 1959, kdy se stal zaměstnancem Morevských železáren v Olomouci, kde pracuje podnes.

Dcera manželů Spurných - Alena - nar. 1940 se v r. 1960 provdala za Jaroslava Pospíšila, strojvedoucího ČSD v Olomouci, který pochází ze Štěpánova. Alena je administrativní silou v OP závodě v Příkazích.

Domek byl postaven na pozenku od Nepustilové chalupy č. 13 někdy v letech 1900-1905.

V roce 1956 jej do vlastnictví převzal František Spurný a během osmi let jej zcela přebudoval.

Jako mnoho jiných občanů - má i František Spurný svou zálibu. Je to puška a myslivost, které věnuje každou volnou chvíli .-

139

Bodlák Vladimír - 1929,

Bodláková Jenovefa - 1928, manželka,
Rosypalová Filoména 1901, její matka .

Dům číslo 139 ve Skrbeni vystavěl v r. 1904 stavitel Jos. Josef Brach na zcela samém stavebním místě v Oleškách - pár kroků od polní cesty do Příkez.

Do té doby bydlela rodina Rosypalova v domku č. 27. Majitelem byl Jiří Rosypal, který zemřel v roce 1916 a jeho syn rovněž Jiří, mající za manželku Justinu, roz. Vychodilovou z Příkez. Tato zemřela v roce 1933 - Jiří Rosypal v roce 1952.

Jiří Rosypal hospodařil na zemědělské půdě, kterou měl z větší části najetou. V první svět. válce byl vojákem a upadl do ruského zajetí. Hospodářství doma vedla jeho snaživá manželka a děti.

Po návratu založil Jiří Rosypal za svým domem ovocnou zahradu a na dvoře kůlmu na slámu. Z manželství se narodily tři děti : syn Jiří a dvě děvčata.

Syn Jiří vyučil se řezníkem a v době první republiky byl řezníkem a nájemcem hostince v Daskabátě a Ratajích a nakonec na Voglově hostinci ve Skrbeni.

Manželka Filoména, roz. Tichá / 1901 / pochází z Rataj.

V roce 1936 zanechal Jiří Rosypal své živnosti ve Skrbeni a začal hospodařit na svém domku č. 139.

V zimních měsících " věnoval pozornost " domácím porážkám. Zemřel v roce 1963 ve věku 62 let.

Dům byl skoro první v obci opatřen hromosvodem.

Dnes zde žije vdova Filoména Rosypalová a rodina Bodlákova, majitelé domku.

Syn vdovy - Rosypal Jiří - je zaměstnancem státních statků a dcera Jenovefa se provdala za Vladimíra Bodláka, který houževnatou pílí z dělnického prostředí dosáhl významné hospodářské funkce - vedoucího strojmistra depa ČSD na střední dráze v Olomouci.

Vladimír Bodlák je činovníkem zdejší požární jednoty a po několika letech velitelem, který nezapomíná, že mládež je zárukou budoucnosti .-

140

Kemínek Karel - 1895,
Kemínková Marie 1908,

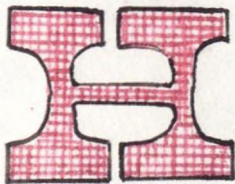
Před šedáti lety - počátkem tohoto století - patřil tento domek do čísla 32. Jeho vlastníkem byla rodina Svozilova a celek byl chalupou. Po rozchodu rodiny - rozdělen byl napolovic i majetek a tuto část dostal Svozil s přidělením samostatného čísla 140.

Jan Svozil žil v tomto domku nejprve s nájemníky a v roce 1924 se rozhodl pro prodej. Koupil jej Karel Kemínek, zedník z Horky. S rodinou Kemínkovou bydleli zde staří manželé Najdekovi se svým synem Janem.

Tento Jan Najdekr vyučil se v Senici v továrně u nádraží - dnešní Kerosa - zámečnickem a doma se pokoušel sestavit kočovný kinomatograf. Nebyl však dokončen, neboť " vynálezce " / churavěl / zemřel.

Karel Kemínek domek přestavěl. Do dvora i přední část domu. V roce 1945 při válečných událostech dům vyhořel. Po požáru byl zvýšen a dnes zde žije Karel Kemínek, důchodce, který po smrti své manželky si vzal Marii Čepovou z č. 101.

Jejich syn - Vladimír Kemínek - nar. 1937, zde bydlí a je zaměstnancem ČSD.-

141

Halouzková Eleonora - 1901,

Výhled na domek č. 141 i zněj - kryje ještě dnes dvorek na přední straně ohrazený deskovým plotem. Zestřčený domek vznikl dělením čísla 28 a není nijak prostorný.

Ještě letos v únoru žila tu nejstarší občanka obce, vdova Justina Halouzková / nar. 1871 / a v poslední den únorový byla pochována na zdejším hřbitově.

Tak tam zůstala její svobodná dcera Eleonora Halouzková sama. Eleonora Halouzková je švadlenou a po mnoho let " parádila " skrzeňské paní a děvy, aby byly feš ... Syn zemřelé Justiny Halouzkové žije na čísle 32 s rodinou .-

KA

142

Kozák Alois - 1905,

Kozáková Kristina - 1904,

vlastní domek č. 142 na Vyhnálově, který sloužil za výměnu od čísla 29, do roku 1900.

Tuto výměnu pro sebe odkoupili manželé Josef a Monika Hékalovi, aby jejich rodina měla vlastní střechu nad hlavou.

V roce 1950 tento domek prodal Josef Hékal manželům Kozákovým.

Alois Kozák pochází ze Zábřežska. Je zaměstnancem Přerovských strojírén a jezdí většinou po montážích. Manželka Kristýna roz. Jurášová je zdejší rodačkou.

Josef Hékal, vdovec - poslední léta bydlel u své dcery Anny, provd. Skývové v Olomouci. V roce 1963 zemřel a je pochován ve Skrbeni.

PR

143

Procházka Jan - 1897,

Procházková Štěpánka - 1900,

Na místě jejich domku, který nese číslo 143 - stál před 40 lety chatrný domek, krytý doškovou střechou. Byla to výměna od čísla 33.

Tehdy ji koupil Gabriel Vogl, hostinský a řezník ve Skrbeni na č. 16 a domek pronajímal různým rodinám. Ve třicátých letech byl tento "domek" rozbourán a na jeho místě postaven zcela nový - bytelný.

Do něj se pak přestěhovali staří manželé Voglovi z hostince č. 16, kdy se sem nastěhoval syn Gabriela Vogla - Alois Vogl. Po jeho tragické smrti zůstala na hostinci vdova po něm a když se odstěhovala - byl hostinec pronajat.

Staří Voglovi vlastnili 10 mír pole a hospodařili. Po jejich smrti zůstala tu jejich dcera Štěpánka a provdala se za Jana Procházku z č. 34, který byl řezníkem.

Procházkovi hospodařili na vlastních pozemcích společně s polnostmi od č. 34, kde měli ustájen svůj dobytek. V roce 1956 dali své hospodářství do JZD a nyní jej obdělává státní statek, kde Jan Procházka je zaměstnán - syn Jan, nar. 1941, je v Milozávodech.

SV
ST

144

Sedláček František - 1899, Sedláčková Marie - 1901,
Řezníček Jaroslav - 1922, Řezníčková Zdena - 1925,

František Sedláček - dnes důchodce - se narodil ve Skrbeni na č. 135. Uzavřel v roce 1923 sňatek s Marií roz. Lakomou z č. 46, kde také po sňatku bydleli. Zakoupili si sice domek č. 144. od své tety ze 6.000K / převodní poplatky činily 3.400 K., ale tam bydlela teta dál.

Domek č. 144. nechal se do roku 1939 na stejném místě - ale byl vklíněn mezi čísla 36a 37. o 7 metrů zpět. Před domkem po levé straně zahrádka, kde se pěstovaly růže a protější straně veřejně přístupná studna.

Na základě úředního svolení provedl Fr. Sedláček přestavbu tohoto domku / když předtím byla opravena stodola v byt pro tetu / dle plánu inž. Hýska a vyrovnal frontu s oběma sousedy - při čemž stávající veřejně přístupná studna byla do objektu pojata.

František Sedláček - vyučený stolař, pracoval v dílně, kterou po smrti svého manžela / bývalého starosty obce - Frant. Lakomého /, vdovským právem vedla Justina Lakomá / matka Marie Sedláčkové / a v roce 1931 pak převzal tuto živnost stolařskou.

Vedl ji až do roku 1952, kdy na nátlak úřadů, které sdílely názor, že jeden stolař ve Skrbeni / byl jím starší - Josef Zetloukal / - stačí pro místní údržbu, zanechal samostatné činnosti a nastoupil zaměstnání v modelárně dřeva Morevských železáren v Olomouci, od ledna 1965 odešel do důchodu.

Nezahálí. Jenom má víc času na " své " včely. Je mnoho let důvěrníkem místních včelařů, více období byl činovníkem Sokola, v Občanské záložni a Svezu přátel sovětského svezu.

V domě bydlí jeho provdaná dcera Zdenka. Její manžel, Jaroslav Řezníček, technik závodu TOS Olomouc, je horlivým propagátorem Sokola, mnoho let náčelníkem a poslancem MNV.

Starší dcera - Sedláčková Marie, / nar.1924 / působila jako učitelka v Přemyslovicích. Prováděla se : pobyla s manželem ppkl. Krupkou několik roků v Egyptě, kde měl manžel služební poslání .-

M

145

Mlčoch Silvestr - 1903, Mlčochová Marie - 1898,

Odprodaná část domu číslo 125 - dostala po koupi popisné číslo 145.

Do roku 1930 jej vlastnil František Navara, který se odstěhoval do Chudobína a svůj majetek prodal manželům Mlčochovým.

Silvestr Mlčoch je rodákem z Křelova, manželka Marie rozená Mikulková je skrbeňskou občankou.

Mají dvě děti :

domek přenechali na užívání svému synu Jiřímu Mlčochovi / nar. 1930 /, který zde bydlel se svou manželkou / Anna, roz. Tomečková - 1935 / a pracoval v MŽ v Olomouci.

V roce 1965 získal Mlčoch Jiří byt v Uničově a tam se přestěhoval, neboť pracuje v Uničovských strojárnách.

Silvestr Mlčoch je v důchodě / pracoval naposledy u benzínové pumpy v Olomouci / a je obecním údržbářem.

Š

146

Šustková Julie - 1907,

obývá domek č. 146, který v roce 1912 koupil Jan Šustek od "gruntu" čis. 6. od majitelů Frýbortových / později majetek Václava Mrtýnka /.

V době kupu - byl to objekt na spadnutí a proto byla "na raně - hned oprava. Práce zednické prováděl místní podnikatel Martin Coufal a stavebník po 50 letech říká, že byl spokojen, i když si Coufal předem vymínil - dostat za to krávu ...

Šustkovi do té doby bydleli v hoferství. U Zlámalů, Kleinů, Vrbků, Kvspilů a dům, který koupili - byl střídán, jako šaty. Před domem majestátně stála hruška - šídlo jí říkali - byl to největší strom v obci.

Jan Šustek, nar. 1873 - ovdověl a v r. 1939 oženil se znova. Zemřel v r. 1966 a hospodařil na pachttech

147

úr Václav - 1914, Půrová Zdenka - 1921,

jsou majiteli domku čís. 147, který zbudoval jejich svobodný strýc Jan Najvárek, zedník - v roce 1914 při silnici k nádraží. V tomto domku byla po několik roků v době I. světové války vojenská marodka.

Jan Najvárek také hospodařil na svém, které měl za stavením a mimo toho také připechtoval - aby to stálo už zato. V zimě se " odstěhoval na čas " do lesa, protože pole odpočívalo a zednická práce nešla tak na " odbyt ".

Po jeho smrti - v roce 1947 - se sem nastěhoval synovec Václav Půr, který se v roce 1942 oženil se Zd. Škodovou z Hnojic a na žaběnském domku zůstala jeho matka - vdova.

Václav Půr, stejně jako jeho otec, je tesařem a pracuje od mládí u Stavebního podniku v Olomouci. On sám i manželka pracovali na poli. Bylo to 3 míry jež vlastnili a 8 měric pachtů, jež obdělávali do roku 1962 a také měli 2 krávy i jiný dobytek. Po tomto roce drží jen půl míry pole a manželka dojíždí do Senice, kde pracuje v Kerose.

Syn Zdenek, nar. 1943 - zemřel tragicky při výkonu vojenské přesenní služby v roce 1963 a pochován byl na zdejším hřbitově se všemi vojenskými poctami.

Půrovi mají ještě 6 dětí. Mladší navštěvují školní vyučování, Václav - nar. 1947 je zaměstnán u ČSD

Jarmila - nar. 1945 se provdala za Jiřího Bukvu - nar. 1940 a oba bydlí v domě č. 147 .-

. - o o o - .

bsolon Jaroslav - 1909,
bsolonová Marie - 1911,

Rod Absolonů pochází z Malé Seničky, kde se narodil otec - František Absolon - který si vzal za manželku Růženu Vymlátílovou z č. 91.

Jejich syn Jaroslav vzal si v roce 1935 za manželku Marii Kolouškovou z č. 148, jejíž otec " Robert Koloušek, / nar. r. 1880 / padl v I. světové válce a pocházel z čísla 119.

Matka provdané Marie Absolonové - Emerencie Kolouškové - se narodila r. 1879 a pocházela z rodu Jena Mrtýnka - domkaře ve Skrbeni. Kolouškovi měli 4 děti :

Josefa - 1907, Františka - 1908, Ladislava - 1910, a
Merii - 1911 .

Otec Robert Koloušek pracoval ponejvíce na drenážních pracích, které se v okolí prováděly.

Vdova po něm, když se nevrátil z války - koupila v roce 1917 od své sestry Šustkové část pozemku / spíše rumiska / a na tomto místě byl za dvě léta postaven předeek domu č. 148.

Matka pracovala ve Dvoře a i u zemědělců, děti dorůstaly v roce 1925 začalo se tu hospodařit na najmutém poli / 12 - 16 měric /. Za tím účelem byly postaveny chlévy, ve kterých byly ustájeny 2 - 3 krávy.

V tomto domě bydleli manželé Absolonovi od sňatku a maminka se odstěhovala k synovi Josefovi, který byl zedníkem a postavil si v Oleškách domek č. 195.

Jaroslav Absolon byl od mládí " sokolem - tělem i duší " . Cvičil, vedl mládež a dosáhl mimořádných úspěchů na náradí - o sletě v Praze i jinde. Pracuje od roku 1930 v Moravských železárnách v Olomouci, je příslušníkem Lidové milice, prošel různými funkcemi v KSČ i odborech.

Manželka pracuje v zemědělství. Byla členkou JZD a nyní je zaměstnána ve státním statku. Jejich syn Jaroslav, nar. 1949 je vyučen soustružníkem a pracuje v n.p. Sigma v Lutíně.

Zděděný domek č. 148. Absolonovi přestavěli a tak pozbyl charakteru pro který byl původně zřízen.-

KV

149

Kovaříková Božena - 1910,
Vítek Jan - 1941,
Vítková Vlasta - 1943,

Na domku č. 149 - na kopci - jak se dodnes říká pobývá rod Kovaříkův stovku let.

Nejstarší známí obyvatelé Kovaříkovi jej v roce 1890 prodali Jakubovi Kovaříkovi a jeho manželce Františce, roz. Zechové z Nákla.

V té době před domem byl val - koryto, kudy tekla odpadová voda ze dvorské sladovny / schoval se tam i kůň / a to nebylo právě líbezné ...

Jeho majitel - stařeček Kovařík - " handloval " s ovocem / třešně, hrušky atd./, zemřel v roce 1952 a přežil svou manželku o 17 roků .

V roce 1930 připadl domek synovi Jakubovi Kovaříkovi, který se v tomto roce oženil s Boženou Vařekovou z Nákla.

Ti se dali ihned do " zvelebování ". Dochová střecha byla nahrazena eternitem, postaveny chlévy, opraveno obydlí. K domku náležela menší parcela a byla u nádraží.

Jakub Kovařík zemřel v roce 1947.

Kovaříkovi děti :

Jarka, provdaná Dostálová / nar. 1931 /, bydlí v Olomouci,
Zdenka, provdaná Faltánková / nar. 1936 /, bydlí Příkazy.
Vlasta, provdaná Vítková / nar. 1943 /, bydlí zde.

Její manžel - Jan Vítek - pochází z čísla 184 a je zaměstnán v Moravských Železárnách v Olomouci - zámečník.

Božena Kovaříková pracovala v zemědělství : ve Dvoře i na státním statku a dnes i když je tu " nárok " na odpočinek - nečeká na výzvu a jde ... do cukrovky ... i jinde .

Domek dostal " nový kabát " v roce 1964 a prohlédl ..

. - 0 0 0 - .

SM

150

Smětáková Františka - 1890,
Smětáková Růžena - 1915,

obě vdovy žijí v domě číslo 150 ve " spálené ulici ".
Starší - Františka - přišla do Skrbeně jako 12leté
děvče " na službu ".

Zde se vdala v r. 1911 za Františka Smětáka, nar. 1877
který padl v r. 1915 u Synkova v Rusku.

Vdovu se dvěma malými dětmi postihl krutý osud znova
v roce 1920, kdy vyhořel její domek při požáru, který
vznikl u jejího bratra Peřiny. Po spoušti jim nezůs-
tala ani lžička - říká vdova .

Nový domek, postavený na subvenci - byl dokončen za
dva roky.

Nejnutnější obživu poskytovala jedna měrice pole a
námezdní práce. Lépe se jim už vedlo v roce 1935, kdy
se synové - František a Jaroslav - vrátili domů po
vojenské přesenní službě.

Začalo se hospoděřit / na pachttech /, ve chlévě stál
vlastní dobytek a prasnice - to byl zdroj výdělku.

V roce 1941 po příchodu " umsidlérů " museli se ty-
to pachtu opustit, protože zde hospoděřili němci.
Chlapci šli do stavebnictví.

Syn František / nar. 1911 / oženil se v r. 1937 s Rů-
ženou Petrželovou z Křenovic a pracoval v horeckém
mlýně. V letech 1950 - 1957 byl zaměstnán jako pra-
covník ministerstva výkupu a další tři roky v apará-
tu MěstNV v Olomouci. Pak přešel na úsek pro odborný
výcvik zednických učňů,

Frant. Směták byl účastníkem zájezdu do sovětského
svazu při oslavách Velkého října v roce 1957.

Zasedal v okresním předsednictvu Svazu přátel / ČSP/
byl politicky činný v KSČ i odborovém hnutí a zemřel
zcela neočekávaně v lednu 1966.

Vdova po něm - Růžena Smětáková - pracuje na zdejším
státním statku .- Vlastní děti nemají a " vyrostla " u
nich vnučka Františka Smětáková / dnes vdaná Izáko-
vá /, která bydlí na čísle 50 .-

151

Svozilová Františka - 1911,

vdova po železničním zaměstnanci - Františku Svozilovi bydlí v úhledném domku na Žaběnci.

U Hálů - jak se všeobecně Svozilovým říkávalo - bydleli tam v už v roce 1880, kdy se Hálůva dcera vdala za Františka Svozila, dělníka zdejšího Dvora.

Domek převzal syn František Svozil v roce 1937, kdy se oženil s Františkou Mikuláštkovou, která přišla do Skrbeně " na službu ".

Svozilovi bydleli deset roků na obecním ... Svozil byl ošetřovatelem obecních plemeníků na č. 131 a svůj domek na Žaběnci pronajal tesaři Jos. Stejskalovi, než si tento postavil svůj domek na parcele při polní cestě k Hynkovu.

Poslední léta byl Fr. Svozil zaměstnán u ČSD. A při výkonu povolání - na kolejích - našla jej smrt... 1962.

Zůstala po něm vdova s chorým synem Václavem, který je takto postižen od malička - zatím co syn Miroslav, ženatý, povoláním strojevedoucí, bydlí v Mezicích.

152

Correndinová Anna - 1907,
Gereš Stanislav - 1900,

Žijí v domě, který postavili manželé Jan a Anna Correndini v roce 1924. Jan Correndini přišel do Skrbeně v roce 1911 z Domašova a byl železničním zaměstnancem. Na zdejší zastávce měl deputátní byt, měl k užívání drážní pozemky, manželka prodávala jízdenky. V roce 1924 se přestěhovali Correndinovi do svého. Jejich syn vzal si za manželku Annu Borkovou ze Senice. Staří Correndinovi bydleli zde do roku 1936 a po rozchodu mladého manželství zůstala tu Anna sama. Dnes žije v domácnosti ses Stanislavem Gerešem, který má za sebou 36 let práce na železnici, v jejichž službách byla dlouhá léta - než odešla na odpočinek.

154

Sedláček Jan - 1935,
Sedláčková Eva - 1941,

Sedláčková Marie 1911, matka .

Rodina Sedláčková - ze které tento rod pochází bydlela v roce 1890 na domku č. 135, kde stařeček Martin Sedláček držel kolem 20 měric pachtů od zdejších usedlostí .

Pak koupili Sedláčkovi od Františka Procházky dům č. 153, protože se tento přestěhoval do Olomouce. Rovněž na tomto místě se hospodařilo, tak - jako předtím. Z několika dětí převzal domek po rodičích syn Josef Sedláček se svou manželkou Marií Kvapilovou - nar.1911 z Hynkova, kteří převzali i pole.

Po několika letech hospodaření mladí Sedláčkovi omezili rozsah polností a Josef Sedláček přešel do zaměstnání v dílnách zdejšího Dvora, kde pracoval 25 roků. Od roku 1955 byl zaměstnán jako uznávaný odborník v Oprevárenském závodě v Horce.

Josef Sedláček, nar. 1906 byl od mládí znamenitým sokolským borcem. Získané ceny a čestná uznání z různých sportovních soutěží - jsou toho dokladem.

V pozdějších letech věnoval své síly myšlence hasičské, byl mnoho roků náčelníkem a nakonec předsedou požární jednoty a také zde vyoral dobrou brázdou.

Smrt, která přišla zcela neočekávaně v roce 1963 přerušila další plány ...

Dnes je majitelem domu syn - Josef Sedláček, nar. r. 1935 se svou manželkou Evou Šperlíkovou z Chomoutova. Také on má sokolskou myšlenku v krvi a jednatelství, které je mu už několik let svěřeno - je jistě v dobrých rukách. Je soustružníkem v Moravských železárnách v Olomouci .-

F

153

Fiala Rudolf - 1901,
Fialová Just.- 1906,

V roce 1906 přišel do Skrbeně z Vilémova František Dokoupil. Jeho živlem bylo stavební podnikání a tak postavil také domek č. 153 - vedle dvou jiných. Bydlel zde se dvěma dcerami, kterým pak na stáří domek postoupil.

Jednu z nich - Marii - vzal si za manželku Rudolf Fiala z Bohuňovic, který do Skrbeně přišel v roce 1924 jako čeledín k Vyhlídalům na č. 46.

Fialovi bydleli v nájmu na č. 138, a pak na Štenclově chalupě, neboť na čísle 153. Dokoupil hospodařil. Drželo se pole / 15 - 18 měric / a dobytek.

Rudolf Fiala byl zaměstnán mnoho roků v hodolanské cementárce, pak to pozměnil a 27 roků byl v Hospodářském družstvu v Olomouci i když se toto několikrát přejmenovalo a z " Výkupního podniku " v roce 1963 odešel do důchodu. Po smrti své manželky Marie Dokoupilové v r. 1960 oženil se s Just. Spěvákovou z Chomoutova.

Rudolf Fiala má za sebou čtyřicet let práce v sokolských řadách a této tělovýchvnné myšlence zůstal věrný. Po tři roky byl předsedou skrbeňského Sokola. Jeho syn František - nar. 1929 - ženatý, postavil si domek č. 232 k Hynkovu.-

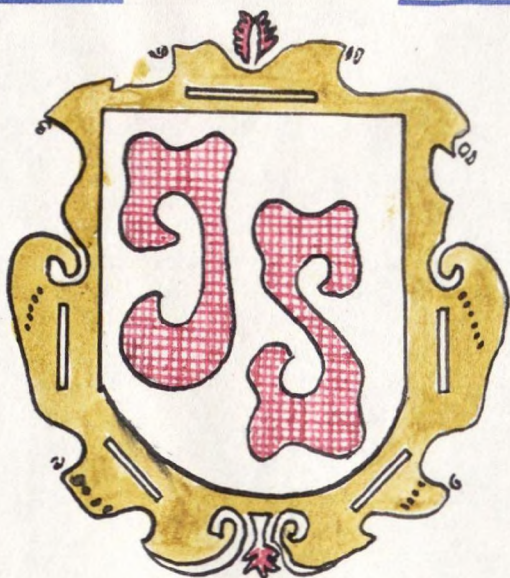
G

155

Grézl Jaroslav - 1908,
Grézlová Ludm. - 1925,
Grézl Jar.ml. - 1944,
Grézlová Ludm.- 1946,

manželé a jejich děti bydlí ve svém domku, který postavil v roce 1920 soused Dokoupil. Prodal jej Rosypalovým, kteří měli pachtu a obchod ze zeleninou, kterou rozváželi koněm. Přišla krise a domek na kterém vázl dluh - neudrželi ...

Věřitelka / Občanská záložna v Olomouci / jej v dražbě prodala Frant. Izákovi, rolníku č. 50, za odhadní cenu 20 tisíc Kč. a přenechal jej svému zaměstnanci Jar. Grézlovi. Když přestal Izák hospodařit odešli Grézlovi do stát.statku a Grézlová potom do Kerosy.

156

Stejskal Josef - 1912,
Stejskalová Marie - 1923,

Skrbeňský chalupník - František Nepustil - se v roce 1890 rozhodl postavit vedle čísla 13, obydlí pro své výměníky. Provedl to po levé straně chalupy.

Když výměníci i on sám zemřeli - zůstaly tu hospodářit jeho dcery a pole bylo pomalu dáváno do pachtů. - Došlo také na výměnu. Ta byla prodána Janu Slavičkovi z Náměště, který zde zřídil pekárnu a tento dům dostal samostatné domovní číslo : 156 .

Po dvou letech koupil přízemní objekt pekař Alfons Stejskal z Nákla. V roce 1934 převzal dům jeho syn Josef, nar. 1912, který zde samostatně pracoval - bez cizí pracovní síly - do roku 1948.

Po brigádách - na dole Zárubek v Ostravě a v rudných dolech v Jáchymově - pracoval Josef Stejskal v horecké mlýnské pekárni a od r. 1958 je zaměstnán v Moravských železárnách v Olomouci.

Dům byl v roce 1939 nadstaven a v roce 1941 provedena byla přístavba do dvora.

V roce 1939 se J. Stejskal oženil s Marií Psotovou z č.42, která v roce 1945 zemřela. V roce 1946 uzavřel sňatek s Marií Hrachovinovou, nar. 1923 v Senici.

Josef Stejskal pracoval od mládí ve sportovních organizacích : v roce 1930 byl mezi zakladateli sportovního klubu v Příkazích, kde 20 roků byl jeho vedoucím funkcionářem.

V obci : byl po tři roky předsedou SRPŠ, je poslancem MNV a kronikářem obce. Absolvoval 2letou školu žurnalistiky a je spolupracovníkem " Strážě lidu ".

Manželka byla členkou JZD a po likvidaci od r. 1962 pracuje ve státním statku.

Děti :

Marie,	nar. 1940, provdaná Sedláčková v Senici - 23,
Zdena,	1947, zaměstnaná v OP v Příkazích,
Věra,	1948, prodavačka " Sklo " - Olomouc,
Josef,	1950, dřevomodelář, Mor.žel. Olomouc,
Miroslav,	1951, hornické učiliště - Ostrava . -

K

157

Krylová Růžena - 1900,

roz. Přidalová ze Skrbeně - bydlí v domku číslo 157, který vznikl v roce 1925, kdy Rudolf Nepustil odprodal část svého domku č.53 manželům Krylovým.

Timáš Kryl byl obuvníkem v r. 1926 zemřel. Zůstala zde manželka Růžena a žila s Aloisem Dvořákem, který dovážel mléko od rolníků do Olomouce.

V okupaci byl Dvořák zaměstnán v hejčínském cukrovaru a tam byl zatčen gestapem pro poslech " nepřátelského" rozhlasu. Byl umučen v Buchemvaldu. Nevrátil se.

Syn Růženy Krylové - Rostislav Přidal, ženatý - bydlí na č. 233 v nájmu.

T

158

Toman Antonín - 1910,
Tomenová Frst.- 1908,

Domek, který vystavěli manželé Tomáš a Filoména Fialovi v r. 1924 při silnici ke Křepelce samovýrobou z pálených cihel - je dnes majetkem manželů Tomenových.

Ti se sem přistěhovali v roce 1945. Do té doby sloužili u sedláků na různých místech.

Antonín Toman pochází z Dubčan, manželka je dcerou prvních majitelů a Tomanovi převzali domek s dluhem 18 tisíc korun.

Před nimi bydlela zde rodina Karla Mlčocha z Nákla, Froliána Fialy, Lustikova a všichni byli s rodinou Fialovou spřízněni.

Na stavení byla v roce 1946 umístěna pamětní deska - připomínající, že zde bydlel

Josef Fiala, nar. 1894, který byl pro své komunistické smýšlení vězněn gestapem a zahynul v r. 1942 v osvětinském koncentračním táboře.

V květnových dnech jeho syn Jaroslav, který bydlel s matkou v domě č. 114 - byl při bombardování zasažen střepinou granátu a za nedlouho zemřel. Rodina Fialova se pak odstěhovala do Hrubé Vody.-

Kravec Václav - 1914,
Křavcová Josefa 1910.

Majiteli domu čís. 159 u silnice ke Křepelce jsou manželé :

Kadlec Květ. nar. 1939 - Kadlecová Věra, nar. 1940, kteří jej koupili od Jer. Bieberleho, syna Františka Bieberleho st. Ten jej postavil v roce 1925. Byl to pensionovaný čet. strážmistr, který z jazykových důvodů / nesložil zkoušku z češtiny /, byl dán do pense. Jeho manželka Růžena - roz. Nepustilová z č. 13 neopak nikdy nezapřela své češství a tak také vychovala své dva syny : Jaroslava a Františka. Jaroslav, bankovní úředník byl výborným hudebníkem a funkcionářem Sokola.

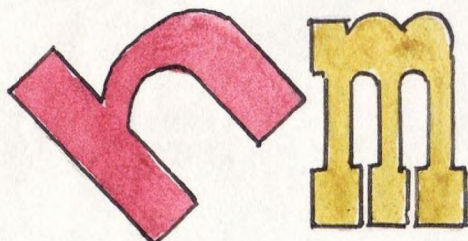
František, nar. 1912 - vychodil obchodní akademii a z hrenické voj. akademie vyšel jako poručík - letec. V době našeho národního pokoření odešel přes Polsko do Francie a jednoho dne se nevrátil z úkolového letu nad územím - obsazeným nepřítelem ...

V květnu 1945 - večer v den osvobození přišel rudermějec do Bieberlova stavení - byl informován o postoji otce Fr. Bieberle, který i v této chvíli zapřel syna-letce a vojensky " věc vyřídil ..."

Také na tomto domě byla v roce 1946 odholena pamětní deska - připomínající - že zde bydlel letec-hrdina.

Rodina Kravcova, která tu bydlí do roku 1952, bydlela předtím v nájmu na č. 216. Václav Kravec je zdejší rodák a pracuje u ČSD, manželka v závodě Karosa v Senici.

Manželé Kadlecovi, majitelé od roku 1963 - bydlí nouzově v č. 186 a čekají na uvolnění domku ...

160

Hejzlar Miroslav - 1923,
Hejzlarová Zdena - 1928,

Na pozemku koupeném v roce 1926 od Nepustilů čís. 53, postavil Ladislav Hejzlar, nar. r. 1889 v Dobrochově u Náchoda domek č. 160, když se předtím oženil ze Žofii Bundilovou ze Žeběnce.

Ladislav Hejzlar byl vyučen studnařem a tuto " profesi " po svém zaměstnání v hejčínském cukrovaře - po vsi také vykonával.

V Hejčíně pracoval celkem 33 let, v roce 1953 odešel do důchodu a v roce 1964 zemřel. Manželka Žofie se narodila v r. 1891 a zemřela v roce 1966 ve věku 75 let. Tito manželé také přizemní domek v r. 1952 o jedno patro nadstavili.

Jejich syn - Miroslav Hejzlar - nar. 1923 vyučil se obchodníkem a v roce 1945 zařídil si vlastní obchod se smíšeným zbožím na čísle 99 - konfiskátu po němcích Müllerovi.

V roce 1950 byl obchod zrušen pro nedostatek zboží, které bylo přednostně dodáváno do družstevního obchodu a Miroslav Hejzlar byl zaměstnán výkupem vajec. Od roku 1952 pracuje Mir. Hejzlar v závodě TOS v Olomouci.

Manželka Zdenka, roz. Coufalová - je dcerou Frant. Coufala, obchodníka z č. 12 a je zaměstnána v Krajském podniku pro zemědělské zásobování v Olomouci.

Hejzlarovi ml., kteří zde od sňatka bydlí provedli tu další adaptace a vedle dveří zřídili garáž .-

161

Chytilová Ludmila - 1915,

vdova po zemřelém J. Chytilovi / v r. 1962 / pochází z Loučan a koupila se svým manželem v r. 1962 ve Skrbeni dům č. 161, který v roce 1926 postavil Tomáš Čech, hostinský a řezník.

Vdova po zemřelém T. Čechovi - Anna Čechová, nar. 1883 si při prodeji vymínila doživotní bydlení.

Rozsáhlý dům má petro a několik bytů. Během let se tu vystřídalo mnoho nájemníků : Nejezchlebovi, Rašovští, Gešvindrovi. Prodejna masa, kterou zřídil T. Čech - byla později zaměněna ve sběrnou a prodejnu mléčných produktů.

Po likvidaci JZD byla tato sběrna převedena do st. statku a prodejna mléka do čísla 16.

Chytilovi děti:

Miloslava,	nar. 1942,	provdaná Chvojková,
Josef,	1944,	televizní mechanik,
Věra,	1948,	zaměstnaná v OP v Příkazích,
Marie,	1947,	kuchařka - RAJ Olomouc.
Stanislav	1949,	zedník .

162

Štastný František - 1887,
Štastná Ludmila - 1894,

František Štastný, dnes důchodce, dostal se do Skrbeně jako voják a pracoval pro c.k. erár na Fialově kovárně. Zůstal zde natrvalo, neboť si vzal za manželku zdejší rodačku, Ludmilu Obkráčilovou.

Pracoval přes 30 let v řepčinských ocelárnách a domek č. 162 si postavil v roce 1929 na obecním pozemku, který byl stavebníkům rozprodáván 2.- Kč za jeden metr - od obce.

Manželé Štastní mají dceru Ludmilu, která se svým manželem a dvěma dcerami bydlí na č.3 /Ševčíkovi /.

163

Svozil Květoslav - 1925,
Svozilová Irma - 1930,

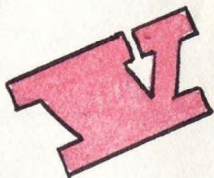
Domek č. 163 - postavený na čtvrti za nádražím v roce 1929 na obecním pozemku Janem Tetzlem, zaměstnancem Dvora - změnil v roce 1933 majitele.

Věřitel - Občanská záložna - jej prodala manželům Svozilovým, ze kterých dnes tu žije vdova - Emilie Svozilová, nar. 1903 -.

Tato také domek předala svému synovi Květoslavovi a jeho manželce Irmě, roz. Mechové z Hynkova.

Noví majitelé svůj domek - zvelebili - a ve dvoře si postavili garáž.

Květoslav Svozil je mistrem u Pozemních staveb a měl dozor při stavbě prvních obytných bloků v naší obci. Manželka pracuje v závodě " Zora " v Olomouci - syn Květoslav - 1951 - učí se v Mor.železárnách v Olomouci

164

Vitásek Josef - 1907,
Vitásková Ludmila 1907,

Stavebníkem domku č. 164, v roce 1929 byl Petr Sedláček - do té doby bydlící s rodinou ve staré škole. Neměl prostředků pro dokončení stavby a tak dům přišel - stejně jako řada jiných - v té době "na buben".

Záložna si jako kupce vybrala manžele Vitáskovi z Horky, kteří si tu zařídili malé hospodářství.

Po roce 1945 odešli Vitáskovi do pohraničí / do Hor. Žlebu / a domek ve Skrbeni pronajali. Posledním nájemcem tu byla rodina Helešicova.

V roce 1955 se vrátili majitelé zase do Skrbeně a od té doby jsou tu trvale.

Josef Vitásek je malířem a natěračem a pracuje v Oprávérenském závodě v Horce .

J

165

Jambor František 1906,
Jamborová Marie 1910,

Další domek, který po krátkém čase změnil majitele postavil zde Josef Sedláček a bylo mu přiděleno p. číslo : 165 .

Záložna jej prodala Františkovi Jamborovi a jeho manželce Marii, roz. Adámkové z Horky-Sedliska.

František Jambora je stolařem a pracuje mnoho let v Opravárenském závodě v Horce.

Je politicky aktivní : pracoval ve stranických orgánech a odborových složkách.

Několikrát byl zvolen do plenu MNV a zasedal v jeho komisích .-

N

166

Nevařík Bedřich - 1902,
Nevaříková Marie - 1902,

Bedřich Nevařík, zaměstnanec Moravských železáren v Olomouci - Řepčíně, odkud také pochází - postavil si v roce 1929 domek č. 166. a také si jej udržel . Vzal si za manželku místní rodačku Marii, roz. Protivánkovou z č. 113. - děti neměli .

Nevařík byl vyučen obuvníkem, ale doba jej donutila přejít na jiné řemeslo. Dotáhl to na mistra na provozu ocele, odkud v r. 1962 odešel do důchodu.

V

Vágnerová Marie - 1918,

167

vdova po zemřelém Bohumilu Vágnerovi, kameníku -
/ zemřel v roce 1962 ve věku 57 let / vlastní malý
domek na čtvrti za nádražím.

Má číslo 167 a postavil jej v roce 1930 Vasil Kře-
vec.

Po pěti letech jej koupili manželé Vágnerovi z Olo-
mouce. Byli to rodiče B. Vágnera a v roce 1945 se
do domku nestěhoval syn s manželkou a třemi dětmi.

L

Lehár Bohuslav - 1900,
Lehárová Marie - 1897,

168

Ve třicátých letech postavil domek s číslem 168 -
Václav Rohla, obuvník, který do Skrbeně přišel z
Čech a vzal si za manželku místní občanku Marii Svo-
zilovou.

Přišla doba krise - a Rohla, aby domek udržel, byl
nucen půlku " chajdy " odprodat manželům Smětákovým.
Rohla byl celkem podnikavý člověk : jeden čas měl
i hokynářskou budku u nádraží v Řepčíně. Zemřel v
roce 1936 a odprodaná část domku byla pak přikoupe-
na zpět.

Po čase se vdova po něm provdala za železničního za-
městnance Bohuslava Lehára, který je tu v důchodě.

169

Čep Filip - 1902,
Čepová Františka - 1902.

si svoji přičinlivostí postavili v roce 1930 domek popisné číslo 169 a přes všechny tehdejší nesnáze zůstal v jejich rukách .

Filip Čep pochází ze Skrbeně č. 101, manželka roz. Drhlíková ze sousední Horky.

Pracoval skoro soustavně ve stavebnictví a měl pověst zkušeného malteře a s tímto oceněním šel i do důchodu.

Ale ani teď není bez práce : dovede se ohnat kosou, můžete jej spatřit na různých veřejných akcích. Je členem výboru místní organizace KSČ.

Jediná dcera manželů Čepových :

Květa - nar. 1927, provdala se v roce 1949 za Viléma Němce, zaměstnance ŽPB-Sigma, Olomouc, který je narozen v r. 1923 a otcem tří dětí :

Viléma, nar. 1950 - učně Mor. železáren v Olomouci,
Petra, nar. 1953 a Květy, nar. 1951 .-

170

Jüngling Josef - 1906,
Jünglingová Libuše 1922.

Na nové čtvrti za nádražím v roce 1930 stavěl čís. popisné místní občan - Jaroslav Bokůvka. Vázl na něm dluh a tak v roce 1940 jej prodala Hypoteční banka v Brně manželům Josefovi a Libuši Jünglingovým, kteří prodali dům v Olomouci. Josef Jüngling byl zam. ČSD, nyní v důchodě, manželka Libuše je vedoucí prodejny " Masny " v Olomouci. Děti: Josef-Jarmila.

171

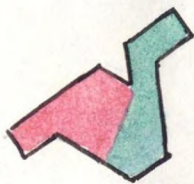
Široký František - 1901,
Široká Ludmila - 1904,

V roce 1930 započal se stavbou rodinného domku Fr. Široký, který do té doby bydlel na čísle 138. To už ale byl ženatý a manželka Ludmila, roz. Směťáková - pocházela z č. 112, na Zaběnci.

František Široký, zedník, pracoval u stavebních firem v Olomouci a v mládí byl "veselá kupa".

Neuvěřitelné, ale pravdivé jsou jeho kousky : vzal do Skrbeně kupř. své známé z vojny, aby se přišli podívat na "jeho hospodářství", prodával holuby, které nikdy ve stavení neměl ... atd.

Dnes je v důchodě a neztratí se ... Řemeslo mu jde pořád od ruky a nebýt jeho a několika společníků, možná, že by vyveřovna ještě nestála ...

172

Vojáček František - 1903,
Vojáčková Anežka - 1911,

bezdětní - bydlí na domku Stanislava Lustika, který byl vystavěn v roce 1930 a pro nedostatek finančních prostředků ve dražbě prodán. Osud - jaký stihly i stavby okolní .

Koupili jej Vojáčkovi. František Vojáček je synem Cyrila Vojáčka z č. 128, manželka Anežka, roz. Absolonová.

Vojáčkovi hospodařili v malém. Mívali kolem 20 měřic pechtů, dařil se jim chov dobytka. Soukromě hospodařili do roku 1959, kdy vstoupili do JZD. Od roku 1962 pracuje František Vojáček ve státním statku .-

V

173

Vrbka Valter 1910,
Vrbková Olga 1913,

jsou majiteli domku č. 173, který nanové čtvrti za nádražím postavil Josef Fiála.

... nebylo peněz a záložna čekat nechtěla. Koupil jej otec dnešního majitele - stařeček Vrbka, který byl obuvníkem.

V roce 1947 se do něj nastěhoval syn - Vrbka Valter, který do Skrbeně přišel z Velké Bystřice. Pracoval v závodě Moravia a po příchodu do Skrbeně změnil zaměstnavatele. Staly se jimi Moravské železárny, Olomouc, kde na provozu Svazarmu - pracuje i v současné době.

Manželka Olga je tam také zaměstnána - domácnost vede její matka - Análée Personová - nar. 1889.

S J

174

Směták Jaroslav - 1912,
Smětáková Eva - 1909,

koupili od Agrární banky v roce 1939 domek čís.pop. 174, který v roce 1930 postavil Vincenc Matějrný a v době hluboké hospodářské krise byl nad jeho platební možnosti.

Jaroslav Směták pochází z čís. 150, manželka Eva - roz. Huterová přišla do Skrbeně ze Slovenska sloužit k rolníkům. V roce 1939 se zde provdala.

Směták pracoval ve stavebnictví, pak v horeckém mlýně a nyní pracuje po domácku pro družstvo invalidů, "Slezanka".

Smětákovi mají tři děti : Jaroslava, nar. 1946, Miloše, nar. 1948 a Františku, nar. 1946, provdanou za Jana Izáka v č. 50 .-

b

175

Bokůvka Zdenek - 1903,
Bokůvková Ludmila - 1903,
Halířová Anna - 1894,

Domek č. 175. postavil v roce 1930 dnešní majitel. Pro finanční nesnáze byl nucen jej odprodat své sestře, odstěhoval se do pohraničí, ale po 15 letech se vrátil zase do svého ...

Žije dnes v důchodě a s ním a jeho manželkou je tu také svobodná sestra Ludmily Bokůvkové - Anna Halířová, nar. 1894, dříve samostatně hospodařící na č. 59. Bokůvka Zdenek má ještě svou matku, Františku Bokůvkovou, nar. 1879, která žije na č. 71.-

R

176

Rašovský František - 1926,
Rašovská Vlasta - 1928,
Rašovský Frant. ml. - 1946,
Rašovská Marta, - 1947,

Další domek na čtvrti v r. 1930 postaven byl Martinem Vodičkou, zedníkem, který si vzal za manželku Marii Vojáčkovou. Vodičkoví zde bydleli do roku 1945. Hospodařili a nebylo místa. Proto se přestěhovali do čísla 115, kde byl prostor a 17 mír pole za humny.

Po jejich odchodu se sem nastěhoval Miroslav Palla, který si vzal Vodičkovu dceru - Marii. Když se Pallovi přestěhovali odtud na pohostinství Jednoty - přišli na č. 176 manželé Rašovští.

Fr. Rašovský má za manželku Vodičkovu Vlastu. Přišel do Skrbené po vojně / konal ji v Olomouci /, pracoval v závodě Kosmos a nyní je důstojníkem z povolání u leteckého útvaru.

V místě bydliště je politicky i veřejně činný. Byl po dvě období předsedou VO KSČ, je poslancem MNV, členem rady a předsedou bytové komise.

Syn František Rašovský, nar. 1946, zedník, oženil se v r. 1966 s Martou Opletalovou z Hynkova a obě rodiny zde bydlí .-

ST

177

Stejskal František	- 1903,
Stejskalová Marie	- 1909,
<hr/>	
Velecký František	- 1931,
Velecká Jiřina	- 1937,

Tento Stejskalův rod pochází z Horky, kde je velmi rozvětven a František Stejskal, zedník, přišel do Skrbeně po sňatku s Marií Vodičkovou z č. 106.

Na obecní parcele za nádražím si postavil v roce 1930 přízemní domek. Pracoval v hejčínském cukrovaře, manželka zase doma, neboť měli malé hospodářství. Pole měli najaté v roce 1950 si koupili na Nivce 4 míry vlastního. S touto výměrou také manželka Marie v roce 1956 vstoupila do JZD, kde byla skupinářkou. Od r. 1962 pracuje ve st. statku.

Fr. Stejskal po likvidaci hejčínského cukrovaru / kde po dobu kampaně vedl úsek / - nastoupil do stavebního odboru v Moravských železárnách v Olomouci, odkud v r. 1963 odešel do důchodu. Nyní pracuje brigádnicky pro potřebu obyvatel v místě a pro svou svědomitou práci je vyhledáván.

Svůj přízemní domek nadstavil v petrový a bydlí v něm rodina Veleckých. František Velecký je technikem v Opravárenském závodě v Horce a má za manželku Jiřinu Stejskalovou, nar. 1937 - zatímco její starší sestra Marie - je provdaná za Jaroslava Čikla v H. Libině.-

S

178

Svačinka Josef	- 1897,
Svačinková Žofie	1899,

Svačinkův rod pochází z Ludeřova. A otec Josefa Svačinky / se stejným jménem /, si vzal za manželku skrbeňskou občanku Vodičkovou.

Jeho syn Josef / 1897 / oženil se ze Žofií Žatkovou z Horky - Sedliska, živil se každou prací byť to bylo na poli, u sedláka či ve stavebnictví, bydlel s rodinou v nájmu / č. 3, u Loutockých / až r. 1930 si postavil rožní domek č. 178.

Hospodařil tu jako malozemědělec, přikoupil si nějaké pole, držel na 20 měřic pachtů.

Dnes zde žije v důchodě se svou manželkou a " chytne se " každé práce. Jejich syn Jaroslav, ženatý, žije v Čechách.

B

179

Bašta Jaroslav - 1938,
Baštová Terezie 1938,

Číslo 179. na Vyhňalově vzniklo v roce 1931, kdy chalupa č. 29 byla prodejem rozdělena na dvě části.

Nové číslo 179 - byla tehdy vedlejší budova - dílna, přeměněná na byt. Při nové bytové jednotce zůstala dosti rozsáhlá zahrada.

Do čísla 179 se nastěhoval řezník Gabriel Andrýsek s manželkou Annou, roz. Stejskalovou, nar. 1894 v v Horce. Gabriel Andrýsek zemřel ve věku 54 let, v r. 1944.

Andrýskova nejmladší dcera Terezie se v roce 1958 provdala za Jaroslava Baštu z Ďáblic u Prahy, který domek postupně přestavěl.

V domě bydlí matka Anna Andrýsková, vdova po G. Andrýskovi se synem Josefem Andrýskem / nar. 1930 / který i s Baštou pracuje v údržbě Strojíren potravinářského průmyslu / bývalém cukrovaře / v Hejčíně .

P

180

Popelková Marie - 1898,

roz. Široká ze Skrbeně, sestra Františka Širokého z č. 171 je od r. 1933 vdovou.

Její manžel - Josef Popelka - postavil domek č. 180, v roce 1931. Zemřel tragicky v roce 1933 při vykládce vagonu na nádraží.

Po jeho smrti pracovala Marie Popelková na různých místech v Olomouci a domek zůstal jejím vlastnictvím. Dnes tu žije v důchodě .-

M

181

Musálek Zdenek - 1936,
Musílková Anna - 1932,

Druhou část z původní výměny č. 29. ve Skrbeni, která dostala popisné číslo 181. ponechal si Josef Hékál. Když se odstěhoval do Olomouce ku své dceři prodal i tuto část manželům Kozákovým.

Anna Musálková je jejich dcerou a obě rodiny pak domek v r. 1964 opravili - nadstavili na patrový dům. Střecha byla pokryta břidlicí a v následujícím roce provedeny další práce.

Zdenek Musálek je elektromontérem v Přerovských strojárnách, jeho manželka poštovní doručovatelkou ve Skrbeni. Mají dva chlapce.

C

182

Čepová Anežka - matka, 1903,
Čepová Marie - dcera, 1944,

bydlí v domě č. 182, který koupil v roce 1933 manžel vdovy Anežky Čepové, roz. Nemravové společně se svým bratrem od Loutockých z č. 3.

Byla to chalupa a prodala ji věřitelka - Rolnická záložna v Křelově na dvě části. Hlavní budovu koupili manželé Šolcovi a zůstalo jim původní číslo, ktežto Čepovi dostali číslo nové - 182.

Jakub Čep pracoval od r. 1920 do r. 1925 u fy Baťa ve Zlíně / dnes Gottwaldov /, potom konal různé práce v místě i u zemědělců - a r. 1945 nastoupil do Moravských železáren v Olomouci, odkud odešel do důchodu. Zemřel v roce 1963.

Anežka Čepová pracuje v zemědělství. Před založením JZD pracovala v selských usedlostech, potom v živočišné produkci JZD a nyní ve státním statku.
Dcera - Marie Čepová, nar. 1944 je zaměstnána v OP v Příkezíh .-

D

183

Doležel František - 1904, Doleželová Marie - 1904,

oba manželé pochází ze Skrbeně. Doležel z č. 84. na Podvrbí, manželka roz. Absolonová z č. 62. Ode dne sňatku bydleli na Podvrbí.

Svůj vlastní domek na čtvrti za nádražím si postavili v roce 1935. V místech, kde stavěli, byla dolina a pro nízký stav vody nemohlo se pomýšlet na sklepy a tak se terén musel vyrovnat. Padlo tam mnoho materiálu z 35 pilířů ze zbouraných šop velkostatku u lesa.

František Doležel pracoval námezdně v Mayově velkostatku ve Skrbeni a Hejčíně / 18 roků / a 21 roků pak v závodě Milo v Olomouci - odkud počátkem roku 1965 odešel do důchodu.

Manželka pracovala rovněž ve Dvoře a dnes tam "zaskočí František Doležel jako noční hlídač.

Doleželův syn Jaromír, bydlí ženatý na Hynkově, provdaná dcera Zdena Ženčáková je v Olomouci a nejmladší dcera Anna - 1946 - pracuje v OP v Příkazích .-

V

184

Vítek Oldřich - 1909, Vítková Marie - 1910,

Oldřich Vítek je vyučen zedníkem a do Skrbeně přišel z Hynkova. Zde se oženil s Marií Ohánkovou z č. 66. V roce 1936 si koupili stavební parcelu, kterou držel rolník Josef Coufal č. 4, jako louku. Na tomto místě si vystavěli domek, který byl přízemní.

Při dalším rozprodeji louky - přikoupili si Vítkovi také kousek, pro případné rozšíření domku.

Jejich domek v květnu 1945 / při válečné litici / vyhořel. Byl to tehdy první požár tohož dne v obci a netrvalo dlouho a opravený domek byl o patro vyšší.

Oldřich Vítek platí v obci i okolí za zdatného pracovníka a organizátora. Je zaměstnán u Pozemních staveb a dovede se všude uplatnit. Brigádnicky provádí v celém okolí fasádní práce v moderním provedení.

Mají tři chlapce a všichni bydlí v místě.

Oldřich, ženatý na č. 186, Jenda, ženatý na č. 149 -

Josef, nar. 1940 s manželkou Miloslavou, roz. Vyhánkovou z Horky / rok nar. 1944 / bydlí v domě rodičů.

B

Bokůvka Jaroslav - 1900,
Bokůvková Marta - 1889,

185

Jaroslav Bokůvka stavěl na čtvrti za nádežím dvakrát. První jeho domek - číslo 170 - postavený v r. 1930 byl Hypoteční bankou prodán a dnes jej vlastní Jünglingovi. Skrbenský rodák se však nevzdal: v roce 1935 stavěl znova a podle svého. Nečekal na vyřízení "formalit" / povolení úřadů / a aby jim to "usnadnil", přidělil si i číslo : 185, které mu už zůstalo ...
Bokůvka vykupuje kočky po vesnicích pro Sběrné suroviny a v době sklizně ovoce - věnuje se "česání ..."

O

Oldřich Vítek - 1932, Marie Vítková-1933,

186

Manželé Chytilovi : František Chytil, nar. 1904, pocházející z Olbranic a Marie, roz. Šustková / 1906 / z č. 6. ve Skrbeni - postavili si v roce 1936 na parcele koupené od Psotů č. 42 - dům č. 186.

Fr. Chytil po příchodu do Skrbeně pracoval v dílnách statku a jako šofér u cukrovarníka Meye v Hejčíně. Zemřel náhle v roce 1954 ve věku 51 let. Jeho manželka Marie je zaměstnána v n.p. Karosa v Senici.

V domě bydlí její dvě provdaní dcery s rodinami:

Oldřich Vítek, nar. 1932, pochází z č. 184 a pracuje jako technický úředník v Moravských železárnách v Olomouci, manželka Marie Chytilová - 1933, sňatek r. 1954.

Květoslav Kadlec, nar. 1939, syn manželů Kadlecových z č. 19, instalatér Městských staveb.podniků v Olomouci - sňatek v r. 1961 / manželka Věra Chytilová, 1940, úřednice v n.p. Nábytek, Olomouc /.

Tito vlastní dům č. 159 ve Skrbeni od roku 1963, který dosud nájemník neuvolnil.

Oldřich Vítek zastává různé funkce v politické organizaci v místě i odborové složce v závodě. Je poslancem MNV, členem rady a předsedou školské komise. Tyto funkce vykonával i v minulém volebním období a má tedy ve veřejné práci úspěch .-

h

ejzlar Ladislav - 1910,
ejzlarová Milada 1911,

187

Parcela - na které byl domek č. 187 v roce 1936 postaven byla koupena od Nepustlů č. 53, a ihned po koupi bylo se stavbou započato. Postaveno bylo jenom přízemí a nadstavba byla provedena v roce 1947.

Majitelé - manželé Hejzlarovi byli oddáni v r. 1933, manželka Milada, roz. Siřová pochází z Postřelmůvek. Ladislav Hejzlar je vyučen stolařem a pracoval u místních mistrů - Zatloukala a Sedláčka. Od r. 1930 je zaměstnán v hejčínském cukrovaru i když v tomto ob- jektu se dnes vyrábí stroje pro potravinářský průmysl.

V témže závodě je zaměstnán i Josef Skopal, nar. 1943 v Příkazích, který si vzal za manželku nejmladší dce- ru - Hejzlarovu Miladu, nar. 1942.

Druhá dcera - Hejzlarová Dana, nar. 1934 se provdala za Josefa Kühra, nar. 1931 a oba jsou zaměstnáni v zá- vodě TOS v Olomouci.

I další dcera Alena, nar. 1936 - je provdána v místě, manžel Vladimír Šimek je zaměstnancem MŽ a rodina bydlí zatím na č. 112, než si dohotoví nový domek v " Oleškách ".

m

achač Jaroslav - 1912,
achačová Milada - 1924,

189

Jaroslav Machač je zdejším rodákem. Pochází z domu č. 123, který postavil jeho otec namísto domku, který v roce 1920 vyhořel.

Rodný domek byl prodán manželům Koudelným, otec se od- stěhoval do Horky a Jaroslav si postavil v roce 1937 domek č. 189, při silnici ke Křepelce, kde s rodinou bydlí.

Machačovi mají dvě děti :

Miroslava, nar. 1946 - pracuje v Moravských železár- nách, a Miladu, nar. 1948, pracuje v OP v Příkazích.

Jaroslav Machač je od roku 1932 zaměstnán u ČSD.-

Štajgr Adolf - 1905,
Štajgrová Růžena - 1908,

188

Adolf Štajgr pochází ze Skrbeně z rodiny Karla a Žofie Štajgrových, kteří původně bydleli na Žaběnci. Jeho manželka - Růžena Šustrová - zase z Laškova.

Po sňatku v roce 1936 koupili si od obce parcelu vedle čísla 154, na které vystavěli malý, spíše zahradní domek, jehož přední část není postavena. Dostal popisné číslo 188 a je posledním domkem ve frontě domků postavených tu po požáru v r. 1920. Vedle je odpadní strouha, cesta a dráha.

Štajgr se vyučil zedníkem, ale pak toho zanechal a stal se řidičem z povolání u Hospodářského družstva v Olomouci - dnes " Výkupního podniku ". Po 30 letech této služby je nyní v důchodě, manželka pracuje v závodě Karosa v Senici.

Štajgrovi mají dvě děti : Dcera je provdána v Olomouci, syn Rostislav, příslušník SNB se odstěhoval s rodinou do Štěpánova.

190

Štajgr Jan - 1910,
Štajgrová Ludmila 1913,

Manželka tohoto skrbeňského rodáka - Ludmila Stránělová pochází z Nákla Jáchymova a do Skrbeně přišla po sňatku v r. 1938. V tomto roce si také postavili domek - na parcele od obce.

Jan Štajgr je zedník a manželka se věnovala poli. Jeho vlastníky se stali Štajgrovi, když si koupili na " zahradničné " čtyři měřice pole. Obdělávali je do roku 1962, pak je dali k dispozici st. statku, protože těžko se sháněla " formanka ".

Štajgr - zkušený zedník - pracoval od mládí na důležitých stavbách. Z Lutína odešel do Mor. železáren na stavební odbor. Zastával různé funkce v KSČ i odborech. - Syn Jan Štajgr, nar. 1941, ženatý, bydlí v Horce. Dcera Ludmila, nar. 1940 se provdala za Frent. Dopitu a bydlí na č. 219 ve Skrbeni.-

S

krabal Zdenek - 1931,
krabalová Svatava - 1932,

191

Zdenek Škrabal pochází z Horky a pracuje jako auto-
mechanik u ČSAD v Olomouci.

Manželka Svatava, roz. Kovaříková- dcera Jaroslava a
Hedviky Kovaříkových ze Skrbeně č. 208.

Dům č. 191, ve kterém bydlí - postavil Josef Vodička,
syn Františka Vodičky z č. 106.

Josef Vodička, jehož manželka Bohumila pocházela z Ná-
měště - po jejím úmrtí odešel do Trusovic a jeho dcery
domek v roce 1962 - Škrabalovým prodaly.

Je přízemní a stojí při silnici ze Skrbeně na Křepelku

S

spurný Tomáš - 1929,
spurná Vlasta - 1935,

192

Tomáš Spurný, nar. 1929 - syn Tomáše Spurného, nar.
1901 a jeho manželky Marie Kusé z č. 68 -
zdědil po rodičích domek č. 192 - v roce 1962, kdy mu
otec zemřel.

Dům byl postaven v roce 1937 a sám stavebník do té do-
by bydlel a hospodařil s rodiči manželky na č. 68.

T. Spurný st. narodil se na Vyhnálově a kromě 4 měřic
pole vlastního -obdělával až 20 měřic pechtů.

Byl také členem MNV, zasedal v zemědělské komisi a v
letech 1948 až 1956 byl funkcionářem "Jednotného svazu
českých zemědělců".

Do JZD vstoupil v roce 1961 a měl funkci rostlináře.
Zemřel v roce 1962, manželka už vr. 1958.

V květnu 1945 - kdy dohasínala válka - odešla rodina
do lesa, kde myslela, že je bezpečněji ... Toho využi-
li nesvědomití lidé a tak Spurní po přechodu fronty
našli domek " vybrakovaný " ...

Syn Tomáš Spurný - 1929 - oženil se v r. 1956 s Vlas-
tou Novákovou z Prostějova. Je zaměstnán mnoho let v
závodě TOS v Olomouci a jako odpovědný pracovník vy-
sílán na montážní práce do zahraničí. Tak navštívil
r. 1960 Polsko, v r. 1962 Finsko.

Pracuje v komisích MNV, v Sokole a požární jednotě ..

P

193

Psota Josef - 1922,
Psotová Ludmila - 1922,

Domek číslo 193, je poslední dům po pravé straně při silnici ke Křepelce a jeho stavebníkem byl v roce 1942 František Fiala. Pocházel z Nákla a vyučil se zahradníkem u školkaře Veselého v Mezicích. Oženil se a v Dlouhé Loučce si zařídil zahradnictví. V okupaci musel "ze zabraného" odejít a přestěhoval se do Skrbeně. Domek pak postavil na parcele koupené od Josefa Mrtýnka č. 56. V roce 1945 vrátil se Fiala zpět do Loučky a svůj domek ve Skrbeni přenechal nájemci Boh. Krylovi. Když se Kryl odstěhoval - užíval domek František Čep s rodinou. Při této realitě je zahrada s výměrou 24 arů.

V roce 1956 koupil domek Josef Psota z č. 42 se svou manželkou Ludmilou roz. Čížkovou z Přemyslovic. Josef Psota je zaměstnán u inseminační stanice v Olomouci, manželka pracuje v OP v Příkezích. Domácnost jim vede Emilie Čížková - 1895 - matka Ludmily Psotové. Josef Psota byl poslancem MNV, členem rady a předsedou zemědělské komise a ve volbách v roce 1964 opět zvolen.

N

194

Neružil Josef - 1909,
Neružilová Růžena 1917,

Josef Neružil je zdejší rodákem a pochází z č. 125. Jeho otec - Matěj Neružil - zemřel v roce 1916. Josef vyučil se zedníkem a v r. 1938 koupil stavební pozemek - louku od č. 4. v Oleškách, kde vystavěl domek vilkového typu. Po smrti své manželky - oženil se s Růženou Frantíkovou z Břuchotína.

Postupem doby se Neružil vypracoval na kvalifikovanou sílu a jako zaměstnanec Dopravních staveb vedl důležité inženýrské stavby v Tisové, Slovensko, a nyní je na stavení správě v Olomouci jako vedoucí úseku.

Neružil za dlouhá léta získal zkušenosti v práci politické i odborech, několik období je poslancem MNV a řadu let vykonával zde funkci pokladníka.

Jeho zálibou je myslivost a jako hospodář místního katastru staral se o bohatost honitby.

Děti : Nerušilová Marie - 1942 - administrativní pracovníce OV ČSM, Nerušil Jan - nar. 1944 .-

K

oloušek Ladislav - 1941,
oloušková Ludmila 1943,

195

Na parcele v Oleškách v roce 1938 postavil si Josef Koloušek, nar. 1907 domek č. 195. Byl svobodný a vyučen zedníkem a materiál na stavbu získal z bouračky šop velkostatku u lesa. Byl zaměstnancem statku a po dokončení zde žil se svou matkou a bratrem Františkem, který se pak oženil s Marií Hladišovou. V roce 1953 na čísle 31. František Koloušek zemřel, jeho matka Emerencie zemřela v r. 1949.

Ladislav Koloušek - dnešní majitel domu je synovcem Josefa Kolouška. Pochází z č. 118, kde žijí jeho rodiče. V roce 1963 si vzal za manželku Ludmilu Hlouškovu z Hynkova a je řidičem u Dopravního podniku města Olomouce.

Josef Koloušek, nar. 1907 - byl v letech 1925 -1935 nadšeným borcem Sokola. Za tu dobu získal četná uznání na veřejných závodech.

S

spurný Josef - 1905,
spurná Marie - 1907,

196

Na novém stavebním místě - parcele z Vyhnálova k nádraží - počali v roce 1939 stavět své domky brá Spurní z č. 121.

Domek č. 196 postavil Josef Spurný se svou manželkou Marií roz. Vybíralovou z Bruchotína.

Josef Spurný byl malozemědělcem. Měl 3 míry vlastního pole a držel asi 10 měřic pechtů. Po skončení polních prací - na zimu - odcházel na drvařskou - do lesa. V roce 1959 vstoupil do JZD - nyní pracuje ve stát. statku.

V jejich domku bydlí :

provdaná dcera Jaroslava - nar. 1939, se svým manželem Vratislavem Rufferem, ekonomem státního statku ve Skrbení .-

Spurný Rudolf - 1944,
Spurná Alena - 1947,

197

Spurná Emilie - 1912,

Na parcele u nádraží v roce 1939 postavil Rudolf Spurný domek č.p. 196.

Byl vyučem sedlářem, pocházel z čísla 121 a po sňatku s Emilií Matějnou bydlel pět roků na č. 138.

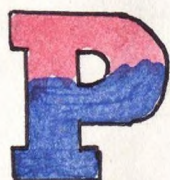
Pracoval jako drobný zemědělec - povětšinou na pole pronajatém - v zimě v lese - a chopil se každé práce.

V JZD byl dva roky, pak pracoval ve státním statku a zemřel tragicky v roce 1963 ve věku 56 let.

Vdova po něm - Emilie Spurná - pracuje v závodě Karosa v Senici a od roku 1966 bydlí tu syn :

Rudolf Spurný ml. se svou manželkou Alenou, rozenou Čepovou, jejíž matka / vdova / bydlí na č. 47.

Spurný ml. pracuje jako klempír .-

198

Tomáš Půr - 1911, Eleonora Půrová - 1913,

Půr Tomáš pochází ze Žabence č. 110, manželka Eleonora, roz. Vodičková z č. 106.

Oba zdejší občané po sňatku v r. 1933 odešli do Myjavy na Slovensko, kde měli své holičství.

V roce 1939, kdy se na Slovensku ustavil " Tisův stát ", byli nuceni vrátit se do Skrbeně a postavili si přízemní domek č. 198, který v roce 1949 byl nadstavbou změněn na patrový.

Zde měl T.Půr svou holičskou živnost do roku 1958, kdy odešel do Lidového družstva holičů v Olomouci, kde dosud pracuje. Mimo to obdělávali Půrovi 3 a půl míry pole pronajatého od strýce Najvářka a Procházků - nyní mají jen 1 měřici " pod skalou ".

Dcera Svatava Půrová, nar.1934, provdala se v r.1964 za Josefa Krbečka z Prahy. Rodina bydlí na č.198 Krbeček pracuje v Kovopol - manželka v početní st.

n

199

Nerušil František - 1913, Nerušilová Růžena - 1918,
Trubačík Antonín - 1936, Trubačíková Jarm. - 1941,

V roce 1939 na stavební parcele od Navarů v Olěškách si postavil František Nerušil, zedník domek č. 199. Byl jenom přízemní a ve válečných letech byl zvýšen a rozšířen do dvora. V dalších letech byl zřízen ještě průjezd, který slouží za garáž a dům znova omítnut.

Frant. Nerušil pracoval ve stavebnictví do roku 1950, kdy odešel do údržby lihovarů a v roce 1962 do slévárenského provozu Moravských železáren v Olomouci, kde je zaměstnán dosud.

Abyste na své řemeslo nezapoměl - vezme "fidlátka" a jde po šichtě do zednické ...

V domě bydlí provdaná dcera Jarmila Trubačíková, adm. pracovnice Měst. NV v Olomouci.

Je poslankyní MNV a Antonín Trubačík členem zdejší myslivecké jednoty. - Manželka Frant. Nerušila - Růžena, roz. Losertová pochází ze Slavkova u Hranic.

H

201

Heneman Miroslav - 1926, Henemanová Věra - 1937,

Otec Věry Henemanové - Jan Tatzel - zaměstnanec skrběnského Dvora, postavil si v r. 1929 na nové čtvrti domek č. 163, který po finanční potíže neudržel. Koupil jej Gabriel Svozil a Tatzlovi se odstěhovali do deputátního bytu ve Dvoře.

V roce 1941 si pak postavil nový domek - č. 201 - při silnici od nádraží ke Křepelce. Tatzlova manželka Marie, roz. Fialová / nar. 1905 /, zemřela v roce 1964, syn Miroslav padl v německé armádě v roce 1943. Jan Tatzel je dnes důchodce a domek patří manželům Henemanovým.

Miroslav Heneman je zaměstnancem Moravských železáren v Olomouci a poslancem MNV. - manželka pracuje v n.p. Karosa v Senici. - Děti : 3 chlapeci a 1 dcerka. -

ZJ

200

Zlámal Jaroslav - 1906, Zlámalová Alžběta - 1914,

Na Najdekrově poli, při silnici ke Křepelce - jež si koupili Zlámalovi, vyrostl v roce 1940 nový domek.

Jaroslav Zlámal z čísla 14 na Podvrbí si v roce 1938 vzal za manželku Alžbětu Kaštylovou z Antlerky u Slatinic a bydleli na č. 115, které patřilo původně k číslu 11, když byl jeho majitelem Frolián Novák.

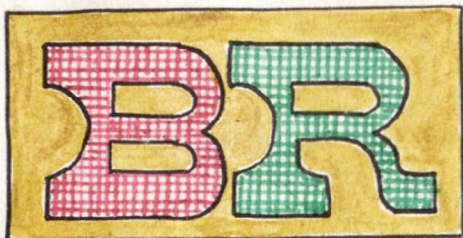
K užívání měli 17 spůl míry pole, ihned za stavením, v roce 1946 koupili si 7 měřic a v r. 1947 z Příkaz 15 měřic pole a na této rozloze hospodařili samostatně do roku 1960, kdy vstoupili se svým polem do JZD. Od roku 1962 na nich hospodaří státní statek, kde Jaroslav Zlámal pracuje.

Manželka Alžběta od roku 1963 dojíždí do Senice, kde je zaměstnána v závodě Karosa.

Děti :

Jaroslav,	1936, ženatý v Třinci,
Ludmila,	1938, provdaná Havlíková, v č. 28,
Josef,	1940, ženatý v Unčovicích,
Miroslav,	1943, pracuje u ČSD v Přerově,
Anna,	1948, pracuje v záv. Karosa - Senice .

, - 0 0 0 - ,

202

Brzobohatý Jan - 1911, Brzobohatá Romana - 1925,

Dům č. 202, je samota východně od nádraží. Pro jeho výstavbu zakoupil v roce 1939 Jan Brzobohatý 2 míry pozemku od Jaroslava Krále z č. 41. V roce 1940 byl domek postaven Janem Brzobohatým, stavitelem, nyní zaměstnancem Pozemních staveb n.p. Gottwaldov.

Po dokončení domu v něm bydlel v přízemí majitel a v patře provdaná sestra Jarmila Kvapilová.

V roce 1946 přistavěna ve dvoře další část domu.

1961 : bydlí v něm mimo shora jmenovaných - provdaná dcera majitele Anna s manželem Josefem Šustkem z č. 6 a dcera sestry majitele - Marie s manželem L. Velflem z Hynkova.

V roce 1964 se manželé Velflovi odstěhovali na Hynkov, kde mají svůj domek, manželé Kvapilovi uvolnili I. patro a odstěhovali se do vlastního domku / postaveného vedle č. 202 / a na jejich místo přišli manželé Šustkovi.

Historické zajímavosti :

1945 - v době válečných událostí byla Rudou armádou svržena puma ve vzdálenosti asi 50m, která dopadla do připraveného stanoviště protiletadlových kulometů, vybuchla a vytvořila kráter o průměru 10m a hluboký 5m, domu však neuškodila.

1963: vyhořel včelín majitele, který se nalézal v zahradě. Zničeno bylo 14 včelstev a včelín, který byl vystaven ze dřeva jako víkendový domek - škoda asi 20 tisíc Kčs. Včelín byl pak znova postaven z cihel.

Obyvatelé :

Jan Brzobohatý, zaměstnanec Pozemních staveb,
Brzobohatá Romana, kanc. síla státního statku,
Šustek Josef, zaměstnanec Moravských železáren Ol.,
Šustková Anna, provdaná dcera Brzobohatých,
Brzobohatá Jana, studující zemědělské školy,
Kvapil Josef - 1907 - zaměstnanec závodu Sigma, Lutín,
Kvapilová Jarmila, nar. 1905 - jeho manželka.

Jan Brzobohatý má za sebou mnoholetou činnost v MNV, v radě a jeho komisi pro výstavbu a dovede ji v prakticky upletnit.

Josef Šustek je velmi aktivním cvičitelem Sokola a dovede zachytit zájem mládeže.-

203

Svačinka Miroslav - 1923,
Svačinková Růžena - 1924.

Otec dnešního majitele - Metoděj Svačinka - byl pří-
činnivý člověk. Pocházel ze Skrbeně / jeho otec pocházel z Ludeřova / kde se v r. 1902 narodil.
V roce 1929 koupil vyřezaný železniční vagon, který přepravil na obydlí.

Pracoval v závodě Heikormově v Olomouci / dnes Milo-
závody / a v roce 1941 započal se stavbou zděného stavení.

Na samém sklonku války však číhala smrt : Metoděj Svačinka byl zasažen výbuchem granátu a druhého dne osvobození se nedočkal...

V díle otcově pokračoval syn Miroslav a tak dnes zde stojí pěkný moderní patrový domek č. 203.
Manželka Růžena, roz. Kuchařová pochází z Nové Vsi u Litovle.

Miroslav Svačinka je zaměstnán v závodě Milo v Olomouci. Svačinkovi mají 4 chlapce, z nichž nejstarší Miroslav - 1942 - rovněž pracuje v Milozávoděch.

204

Svozil František - 1905, Svozilová Anna - 1902,
Urbánek Vladimír - 1932, Urbánková Jindra 1933.

Svozil Fr. pochází z Příkaz a ve Skrbeni bydlel mnoho let na obecním č. 131, kde měl na starosti obecní plemeníky.

Odstěhoval se odtud, když si v roce 1941 postavil v Oleškách domek č. 204 s velkou zahradou.

Pek pracoval Svozil u fy Aso v Olomouci, kde zůstal i po znárodnění a přeměnu v obch.dům Koletiv.

Deera Svotilova - Jindra - nar. 1933, provdala se za Vladimíra Urbánka, mistra na provozu Svezarma v Mor. železárnách v Olomouci .-

S

205

Smital Oldřich - 1922,
Smitalová Anežka 1920,

Josef Sedláček ze Skrbeně - otec Anežky Smitalové - bydlel se svou rodinou ve staré škole a v roce 1929 si postavil na čtvrti domek č. 165, který mají dnes Jamborovi, protože byl jim prodán v soudní dražbě.

Podruhé stěvil a za stavební místo si vyhlédl prostor u " Močidla " a zde také " černou stavbu " provedl ... To bylo " trnem v oku " obecním pantátům, ale Sedláček se nedal. V roce 1945 odešel s rodinou do Hrubé Vody a tam zemřel.

Do domku č. 205 se nastěhovala rodina Smitalova. Oldřich Smital byl po dva roky účetním v JZD a nyní je zaměstnán v Opravárenském závodě v Horce, manželka - Anežka Smitalová - už druhou desítku let dojíždí za prací do Moravských železáren v Olomouci.

Smitalovi mají tři děti : Oldřicha, nar. 1944, a Františka, nar. 1946 a dcerku Marcelu .

M

206

Mikulka František - 1903,
Mikulková Alžběta - 1903,

Mikulka František pochází z Vyhnálova č. 119, manželka Alžběta, roz. Spáčilová z č. 61 ve Skrbeni. Rodina bydlela v nájmu na Podvrbí v č. 84 a po roce 1945 šla do pohraničí, odkud po čtyřech letech se zase vrátili zpět do Škrbeně.

Mikulkovi pracovali zde jako drobní zemědělci : 20 měric pachtů - v zimě v lese.

Domek u " Močidla " č. 206 byl postaven v roce 1949. S nimi zde bydlí dcera - Blahoslava - nar. 1936, která pracuje v Moravských železárnách v Olomouci. Druhá dcera - Marie, provdaná Číhalíková - bydlí na čísle 212 .-

M

207

Mikulková Marie - 1902,
Mikulková Marie - 1930,

Mikulková Marie, nar. 1902, pochází z rodiny Smětákové ze Žaběnce číslo 112 a je to vdova po zemřelém Froliánu Mikulkovi, který zemřel v roce 1949. Po celý život pracovala jako zemědělské dělnice ve Dvoře.

Vlastní domek č. 207. dobudovaný v r. 1949 se kterým bydlí i Marie Mikulková, nar. 1930. Tato žila v manželství se synem M. Mikulkové, který se odstěhoval do Čech - a má na starosti tři děti. Pracovala na zdejší poště jako doručitelka několik let a nyní je zaměstnána v Olomouci v závodě na Šebeníku .

K

208

Kovařík Jaroslav - 1906,
Kovaříková Hedvika - 1910,

vlastní domek č. 208 a oba pochází ze zdejší obce. Manželka Hedvika, roz. Rosypalová z č. 155. Jaroslav Kovařík bydlel za svobodna s rodiči na č. 55 / tehdy výměna od č. 2 / a byl zaměstnán ve Dvoře, poslední léta ve st. statku - jako dovedný traktorista.

Z jejich dětí je ve Skrbeni vdaná dcera Svatava Škrabalová na domku č. 191 a syn Jaroslav, ženatý, má domek č. 239 u nádraží.

S nimi bydlí :

dcera Hurnáková Marie - nar. 1935, s manželem Leo Hurnákem, zaměstnancem Opravárenského závodu v Olomouci,
dcera Jiřina, nar. 1948 s manželem J. Oštádalem .-

a

209

Absolon František - 1912,
Absolonová Barbora - 1912,

Zedník František Absolon z č. 137 si v roce 1948 postavil domek č. 209. Manželka Barbora, roz. Mlčková je rodačkou z Nivnice / Slovácko / a do Skrbeně přišla v roce 1934 za prací do Dvora. " Zdomácněla " tu, provdala se v roce 1936 a je známa svou dobrou " vyřidilkou ..."

Pracuje ve státním statku - Absolon jako betonář v závodě Prefa - Olomouc. Mají dva chlapce, jeden ženatý na č. 210, Josef - nar. 1951 učí se v Ostravě.

Fa

210

Fr. Absolon ml. - 1938,
Absolonová Libuše - 1943,

Fr. Absolon ml. pochází z č. 209 a je zámečníkem na provozu Sverarmu v Moravských železárnách v Olomouci. Má za sebou roční brigádu v ostravských dolech. Manželka Libuše, roz. Řehulková z Myslejovic, okr. Prostějov, pracuje rovněž v Mor. železárnách. V roce 1964 si koupili vlastní domek č. 210, ve kterém žila majitelka Henzlová Anna, roz. Obkráčilová a odstěhovala se do čísla 51, ku své dceři Růženě Krajíčkové.-

Vz

211

Zatloukal Vladimír - 1919,
Zatloukalová Věra - 1922,

Na pozemku od státního statku při cestě do Hynkova postavil si v letech 1950-51 domek č. 211, Vladimír Zatloukal. Jeho otec bydlel na domku č. 120, zemřel v r. 1944 a matka tam žije dosud.

Manželka Vladimírova - Věra, roz. Urbancová, pochází z Chomoutova.

Ze sourozenců Zatloukalových žije ve Skrbeně bratr Oldřich na č. 111, Bořik na č. 120 a provdaná sestra Ludmila Nováková na č. 217.

Vlad. Zatloukal pracuje v Sigmě Olomouc. V letech 1954-58 byl předsedou MNV, nyní je členem rady a mysliveckým hospodářem. Dcera Věrka - 1943 je provdána za Mir. Číhalíka - 1943, syn Vladimír, r. 1945.

n

212

a své parcele u okresní silnice ke Křepelce, postavil rolník Frant. Klein z č. 44, v r-1939 domek pro své zaměstnance. Byl to takový novátor, a aby "ušetřil" - páčil sám kozla. To byl způsob, jak si vyrobit cihle ... Když byl dotázán, jak mu to vyšlo - odpověděl: neřeknu, ale lidé mně to přáli ...!

Tento dům byl prvním činžovním domem ve Skrbeni a prošlo jím za ta léta - mnoho rodin. Bylo i uvažováno, aby byla z něho zřízena mateřská školka - ale k realizaci nedošlo, protože je za vesnicí a přes železniční přejezd a frekventovanou silnici se malým dítětem chodit nedoporučuje...

V roce 1965 jej koupila rodina Zlámalova z č. 200 pro své děti ... ale do dnešního dne / červen 1967 / se tam nikdo z nich nastěhovat nemůže - není volný byt ...!

Bydlí tam rodiny:

Kedlec Ignát, nar.	1940	- zam. Uhelných skladů - Olomouc,
Kedlecová Marie,	1940	- jeho manželka,
Vojtek Miroslav,	1920	- zaměstnanec Pozemních staveb,
Vojtková Božena,	1928	- manželka, roz. Zatloukalová č. 64,
Číhalík Jiří,	1942	- syn nájemce obec. hostince,
Číhalíková Marie,	1944	- manželka, dcera Mikulkova č. 206.

B

213

Bednařík Gabriel - 1919,
Bednaříková Anna - 1923,

Dnešní číslo 213, byla původně výměna od gruntu č. 10. Posledním výměníkem tu byl stařeček Nevrlý, kdysi známá postava a šetrný hospodář. Byl to Bednaříkův stařeček a než se tam Bednaříkovi nastěhovali - v roce 1943 - bylo nutno provést důkladnou opravu, zříditi vchod i vjezd a přidělením čísla 213, vznikla nová bytová jednotka. Řada změn byla provedena uvnitř, i za obydlím, kde majitel provedl výsadbu zahrady, která je mu zábavou i odpočinkem ... V jeho krvi žije stále vášně předků: myslivost. Perličku o tom vyprávěl nadlesní Zatloukal z Litovle, jak je popsána v lesní kronice. Stalo se to za "císaře pána". Jeden z Bednaříkových předků - snad poprvé - vydal se na lov... Pytláčil u Nových Zámků. Padl výstřel - padl daněk! Pytláci jej odváželi na seních - koněmi. Byli šikovní a vyhnuli se i léčce. Dostali trofej domů. Vyměnili koně se sousedem - přišli četníci a našli koně klidní a odpočaté ... Prolátlo se to a vyprávělo jako latina ...

A Hubertově vášni jsou oddáni všichni Bednaříkové: Gabriel a synové Ivan - 1944, Zdenek - 1946 . -

JF

214

Jašek František - 1933,
Jašková Anna - 1935,

Posledním domem v Oleškách při polní cestě k Příkazům je domek manželů Jaškových a má číslo 214.

Na pozemku - louce, patřící k č. 19, připravovala si stavbu rodina Rosypelova, které byl v dražbě prodán domek č. 155.

Rosypelovi se ale odstěhovali do Křelova a tento stavební pozemek přenechali své dceři, provdané Jaškové. František Jašek st. postavil zde nouzový domek z bouřeček v roce 1941.

Tento domek přebudoval jeho syn Fr. Jašek, nar. 1933, který si vzal za manželku Annu Najdekrovou z č. 22. Domek nestojí na stavební čáře, má větší zahradu, půda má charakter rašeliny.

Fr. Jašek je zaměstnán v n.p. Teplotechna v Olomouci.

ZM

215

Zatloukal Matouš - 1909,
Zatloukalová Žofie - 1909,

přišli do Skrbeně " na službu " k rolníkům a usadili se tu natrvalo, neboť si v roce 1949 postavili na pozemku velkostatku k Hynkovu vlastní domek - č. 215.

Matouš Zatloukal je rodákem z Bruchotína, manželka roz. Drhlíková z Horky. Po sňatku bydleli na Podvrbí v č. 71 a původně si chtěli postavit domek za nádražím, kde měli materiál, ale pak jim bylo stavební místo vykázáno na pozemku velkostatku, kde bylo více uchažečů.

Zatloukal je vyučen obuvníkem, ale dělá vše. V zemědělství, ve fabrice, stavební práce a naposledy v údržbě olomouckých mrazíren. Je horlivým požárníkem.

V domě rodičů bydlí :

syn Vladimír Zatloukal, nar. 1942, řidič Dopravních staveb v Olomouci a jeho manželka Marie, roz. Veselá, 1946, zdravotní sestra - sňatek v r. 1965.-

F M

216

Mrlík František, - 1906,
Mrlíková Barbora, - 1911,

František Mrlík, hospodářský správce zdejšího státního statku se narodil v Bařicích, okr. Kroměříž - manželka Barbora pochází z Brumovic na Moravě. Před příchodem do Skrbeně bydlela rodina v Pavlovicích, kde se jim narodila dcera Květoslava.

Do Skrbeně přišel Fr. Mrlík v r. 1931 jako adjunkt na Mayův velkostatek. Od r. 1940 působil u Meye v Hejčíně, pak zase na statku v Unčovicích - všude znalý poměrů. Znova nastoupil do cukrovarnické ekonomie a když to ve Skrbeni " skřípalo " - ujal se na přání stranických činitelů - vedení státního statku zde . To bylo v roce 1963.

Majitelem domu se stal v roce 1949, kdy koupil od Milana Krále třetí část bývalé chalupy č. 2, a dostal pro toto stavení popisní číslo 216, které postupem doby přebudoval.

Rok předtím zakoupil parcelu - pole od Mikulků č. 23, ve výměře 50a, kterou v tomto roce oplotil. Nachází se při okresní silnici ke Křepelce - je vysazena a přeměněna v zahradu.

Po dobu okupace byl " pánem " tohoto čísla umsidler Johann Bröckel, který v dubnu 1945 vzal " do zaječích ..."

Dcera - Květoslava, nar. 1931 - se v roce 1953 provdala za Vladimíra Hladiše z č. 105, který je hlavním konstruktérem závodu Sigma Lutín,

syn Rostislav Mrlík, nar. 1932 - oženil se s místní rodačkou Ludmilou Dokoupilovou, učitelkou. Rostislav Mrlík je vedoucím ekonomie cukrovaru v Kojetíně. -

. - o o o - .

Hladiš Vladimír - 1929 - Hladišová Květoslava - 1931

vrátili se z Olomouce " do svého ".

N

Novák František - 1910,
Nováková Ludmila - 1914,

217

započali se stavbou rodinného domku č. 217, na parcele k Hynkovu v roce 1949 a nastěhovali se sem v roce 1951. Stavební materiál získali z bouřečky v pohraničí a domek postavili bez subvence - svým úsilím.

František Novák je vedoucím kontroly OTK na provozu oceli v Moravských železárnách v Olomouci, manželka Ludmila je skrzeňskou občankou z rodiny bydlící v č. 120. Od sňatku do r. 1951 bydleli v nájmu u strýce na č. 3.

V minulých dobách - jak vyprávěl Josef Mrtýnek z č. 24 - vedla přes Novákovu zahradu strouha - potok plný ryb, což nebylo neobvyklé. Naproti bylo zakřovéné pastvisko a výběh pro dobytek.

Manželka Ludmila Nováková je 15 rokú školnicí ve zdejší škole, dcera Dana je učitelkou v prostoru PS a druhá dcera Libuše, nar. 1945 je také učitelkou a působí v Nové Sedlici na Ostravsku.

Fr. Novák zastával v r. 1949-50 funkci předsedy Národní fronty, byl několik období předsedou místní volební komise - kromě funkcí ve stranických a odborových orgánech v MŽ . .

a

Absolon Josef - 1913,
Absolonová Anežka 1911,

218

Otec Josefa Absolona - Jaroslav Absolon - přišel do Skrbeně v r. 1910 z Malé Seničky. Byl zde cestařem a v r. 1912 si koupil od Hékalů domek č. 62, kam se přestěhoval z č. 130. Domek č. 62 v roce 1920 výhořel a byl postaven znova. V roce 1945 při osvobozovacích bojích jej opět postihla katastrofa...

Josef Absolon se oženil v roce 1936 s Anežkou Otáhalovou z Přemyslovic a než si postavili vlastní domek - bydleli na č. 43, a 36.

Materiál na svůj domek č. 218 získal v Dětrichově, kde se bouralo. Finanční prostředky získal půjčkou ze závodu - Moravských železáren, kde je dosud zaměstnán.

Pracoval v Rudých odborech, v KSČ, odborech, má značné zkušenosti a je předsedou MNV. V domě bydlí syn: Josef, 1945 - manželka Jana, roz. Černohousová - 1945 .

D

219

Dopita František - 1936,
Dopitová Ludmila - 1940,

Marie Dopitová, nar. 1904 - vdova po Františkovi Dopitovi, dlouholetém šafáři skrbeňského Dvora, který v r. 1948 zemřel - postavila v roce 1950 na parcele koupené od Najdekrů z č. 22, dnešní domek č. 219.

Její syn - František Dopita - nar. 1936 - zaměstnanec Elektrozávodů Praha. oženil se v r. 1960 s Ludmilou Štajgrovou a tento domek dědictvím získal.

Při domku byla 1 míra pole, které matka Marie Dopitová obdělávala do roku 1961 a dnes jej má v hospodaření státní statek .-

Marie Dopitová, roz. Macháčová / 1904 / vede tu domácnost, Ludmila pracuje v OP v Příkazích .

B

220

Berka Jan - 1923,
Berková Marie - 1929,

Berka Jan pochází z Mezie a vyučil se kovářem. Do Skrbeně přišel po sňatku s Merií Mlčochovou a bydleli na č. 145, u rodičů a pak na č. 127.

V roce 1952 na pozemku od statku si postavili domek s číslem 220.

Berka pracoval od mládí v závodě Karosa v Senici. Byl tam politicky i odborově činný a snaživý v práci. Vystudoval při zaměstnání průmyslovou školu a v roce 1963 byl jmenován a uveden do funkce ředitele podniku, BSS v Senici.

Manželka je zaměstnána v OP v Příkazích a je předsedkyní závodního výboru ROH.

Berkovi mají tři chlápce : Jirka, nar. 1949, studuje průmyslovku, mladší / Jan a Zdeněk / navštěvují školu.

P

221

Pospíšil František - 1912,
Pospíšilová Miloslava 1923,

František Pospíšil, bratr Boh. Zlámalové z č. 14 - pochází z Hnojic a do Skrbeně přišel v roce 1946 . Bydlel s rodiči na č. 14.

V roce 1952 oženil se s Miloslavou Pikalovou z Řepčína a začal s výstavbou svého rodinného domku při cestě do Hynkova.

Byl vyučen obchodníkem - ale pozměnil zaměstnání. Nastoupil od Moravských železáren, pracoval na elektrodílně a vystudoval při zaměstnání průmyslovou školu a v podniku působí jako technik .-

b

222

Baxant Josef 1927,
Baxantová Bedřiška - 1925,

Domek manželů Baxantových č. 222, postavený při okr. silnici ze Skrbeně na Křepelku byl postaven v letech 1953 - 1954 .

Postavili jej vlastně dva zedníci : majitel, Josef Baxant, pocházející z Nákla a otec jeho manželky - Josef Āundil - ze Žaběnce.

Baxant pracuje u stavebního závodu v Olomouci, manželka je zaměstnána v závodní jídelně OP v Příkazích .-

Z

223

Zavadil Josef - 1907,
Zavadilová Anna - 1909,

Josef Zavadil přišel do Skrbeně v roce 1939 z Ponikve, okres Boskovice.

Nastěhoval se do deputátního bytu ve Dvoře, neboť nestoupil místo šafáře ve velkostatku.

V roce 1953-54 si pak postavil vlastní domek na pozemku od velkostatku při cestě do Hynkova, poslední domek po levé straně.

Materiál byl získán ze zbořených humen Dvora, místo nichž byl postaven nový kravín.

V roce 1956 přešel Zavadil do ekonomie cukrovaru ve Velké Bystřici, kam více jak 10 let dojíždí.

Josef Zavadil byl členem MNV, který se ustavil hned po našem osvobození.

V domku číslo 223 bydlí také rodina Pavlicova. Oldřich Pavlica pochází z Hutiska-Solance, nar. 1930, a je zaměstnán v Opravárenském závodě v Horce.

Jeho manželka - Marie Zavadilová, nar. 1933 je zaměstnána v OP v Příkezích.

Druhá dcera Zavadilových - Růžena Přidalová - bydlí s rodinou ve vlastním domku č. 234 .-

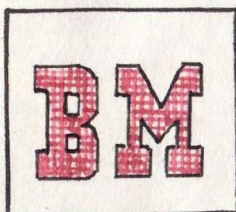
K

224

Koleňák František - 1928,
Koleňáková Antonie - 1926,

Rodina Koleňáková se dvěma dětmi - chlapci - žije v domku č. 225 od r. 1953, kdy byl vystavěn. Tento domek je vlastnictvím státního statku, který jej pro své zaměstnance vybudoval.

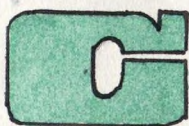
František Koleňák, reemigrant z Rumunska - je řidičem ve státním statku, kde pracuje i jeho manželka, slovenské národnosti.

225

Balent Michal - 1927,
Balentová Josefa 1925,

zaměstnanci státního statku slovenské národnosti přestěhovali se na deputátní domek statku v r.1965, kdy odtud odešli manželé Nečasní do Chomoutova. Domek byl vystavěn v roce 1953 .-

226

Cerovský Martin - 1930,
Cerovská Marie - 1920,

přišli do Skrbeně v roce 1950 a nastoupili zaměstnání ve statku.

Mají 4 děti, z nichž nejstarším je Jaroslav.

Martin Cerovský pracuje tu jako kočí u koní - manželka pracuje ve stáji jako ošetřovatelka hovězího dobytka.

Bydlí v deputátním domku st. statku, který po dostavění v roce 1953 - dostal popisné číslo 226 .-

227

Adamica Antonín - 1929,
Adamicová Helena - 1929,

obývají další - čtvrtý a zatím poslední domek - který v roce 1953 postavil na svůj náklad zdejší státní statek, aby si zajistil stabilní pracovní síly.

Manželé Adamici / slovenské národnosti / bydleli do roku 1953 v domě č. 86, mají čtyři děti a Antonín Adamica je řidičem nákladního auta st. statku .-

P

228

Protivánek Antonín - 1927,
Protivánková Marie - 1929,

V roce 1950 přišel z Kniniček u Náměště do Skrbeně kovář - Antonín Protivánek .
Nastoupil místo v dílnách st. statku a za manželku si zvolil Marii Vychodilovou, dceru Marie Vychodilové -
ner. 1890, otec zemřel v r. 1939.
Manželé Protivánkovi bydleli na domku č. 90 se svou
matkou. V roce 1954 si postavili vlastní domek na po-
zemku, který jim prodal st. statek.
Domek je při polní cestě do Hynkova a má číslo 228.
Manželé Protivánkovi mají dva chlapce / Antonín, 1953 -
František, 1954 / a dceru Marii, ner. 1956 .-

V

Vykydal Miloš - 1921,
Vykydalová Marie - 1924,

229

Manželé Vykydalovi pochází z Horky. Otec M. Vykydala
byl tam stavitelem, otec jeho manželky držel chalupu.
Do Skrbeně se přistěhovali v roce 1948, kdy zde Vyky-
dal nastoupil místo adjunkta ve statku.
V letech 1956-59 byl zde vedoucím farmy státního st.
a vystavěl si rodinný domek č. 229, ve kterém také
bydleli jeho rodiče. Otec mu zemřel v r. 1962, mat-
ka Vykydalová Aloisie, ner. 1895 -zde žije.
Mají tři děti : Marie - 1948, studující, Miloš - 1951,
a Ladislav - 1958.

Miloš Vykydal byl v období 1956-62 členem MNV a před-
sedou zemědělské komise a mysliveckým hospodářem na
honitbě státního statku. Dnes je zaměstnán na ředi-
telství st. statků v Olomouci .-

K

230

Kulaviák Ferdinand - 1924,
Kulaviáková Vincencia - 1930,

Manželé Kulaviákové přišli do Skrbeně ze Slovenska a pracují ve státním statku při ošetřování hovězího dobytka.

Bydlí v domku č. 230, který byl postaven v roce 1955 na pozemku státního statku ve směru k Hynkovu.

Mají čtyři děti - dva chlapce a dvě děvčata.

S

231

Sedlák Alois - 1921,
Sedláková Bohumila 1928,

V domě č. 231, na bývalém pole státního statku při cestě na Hynkův - postavili si v roce 1955 domek manželé Sedlákové.

Otec rodiny - Alois Sedlák - je zaměstnán ve zdejším státním statku řízením motorových vozidel a mechanizačních prostředků, členem mysliveckého sdružení a požární jednoty. Děti : Dana, nar. 1948, Jiří, nar. 1952.

F

232

Fiala František - 1929,
Fialová Milada - 1931,

Otec majitele domku č. 232, Rudolf Fiala - pochází z Bohuňovic a do Skrbeně přišel v r. 1924. Oženil se zde v r. 1928, kdy si vzal místní rodačku Marii Dokoupilovou z č. 153, která v roce 1956 zemřela.

Jeho syn - František Fiala, nar. 1929 - vyučil se zahradníkem v Olomouci a pak navštěvoval odbornou školu v Práze-Ruzyni. Za manželku si vzal Miladu Kvapilovou z č. 114 / v roce 1948 / a do roku 1955 bydlel v domě rodičů manželky.

Zahradnictví ve Skrbeni provozoval samostatně v letech 1949-1956 na " Zahradničné ". Bylo zde 15 ha pozemků od rolníka Fr. Izáka z č. 50.

Potom dva roky vedl zahradnictví JZD ve Skrbeni, na stejných pozemcích.

Nyní pracuje v Moravských Železárnách v Olomouci.

Na pozemku při cestě do Hynkova postavil v r. 1955-56 rodinný domek - číslo 232. Děti: Pavla, Zdenek, Milada.

PR

Rostislav Přidal - 1937,
Jiřina Přidalová - 1939,

233

Rostislav Přidal narodil se ve Skrbeni v č. 157, kde bydlí jeho matka - Růžena Krylová, nar. 1900. Manželka : Jiřina Výkrutová, nar. 1939, z Horky - sňatek uzavřen v r. 1963. Pracuje v administrativě Mor. Železáren v Olomouci, kde je zaměstnán i manžel jako elektrikář na provozu Svazarmu. Domek ve kterém bydlí - č. 233 - postavil Slavomír Přidal, vedoucí Masny v Mor. Berouně, pocházející ze Skrbeně č. 95. -

P

Božetěch Přidal - 1925,
Růžena Přidalová - 1931,

234

Majitel a stavebník č. 234 - Božetěch Přidal - pochází z č. 95, kde dosud žije jeho matka Julie Přidalová se svou dcerou Marií.

Jeho manželka - Růžena Zavadilová, nar. 1931 - přišla do Skrbeně v r. 1939 se svým otcem z Ponikve, okres Boskovice. Ten byl šefářem na zdejším statku a postavil si domek č. 223.

Přidal, který pracuje jako " bílý zedník " v Moravských železárnách v Olomouci, bydlel se svou rodinou na č. 85 / Lounova výměna / a v roce 1957-58 si postavil domek. Manželka Růžena pracuje rovněž v Mor. železárnách.

O

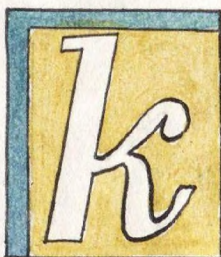
Ohánka Josef - 1923,
Ohánková Filoména 1928,

235

postavili svůj domek na parcele v Oleškách v roce 1960.

Josef Ohánka pochází z Vyhnálova č. 66, kde dosud žije jeho matka Anna, nar. 1887, otec Alois Ohánka, nar. 1884 - zemřel v roce 1964.

Ze sourozenců ve Skrbeni bydlí : Vítková Marie, nar. 1910 na č. 184 a Bohumila Stejskalová, nar. 1916 na č. 102, manželka pracuje v Mor. železárnách v Olomouci, Josef Ohánka v Sigmě Olomouci, děti: Josef a Petr.

239

Kovařík Jaroslav - 1931,
Kovaříková Olga - 1939,

Rodiče Jaroslava Kovaříka ml. - Jaroslav a Hedvika, roz. Rosypalová - pocházejí ze Skrbeně a jsou tu doma. Jejich syn Jaroslav, nar. 1931 vyučil se obchodníkem a v r. 1962 si vzal za manželku Olgu, nar. 1939, slovenské národnosti.

Snaživí mladí lidé postavili si pěkný domek na parcele z Vyhňalova k nádraží v letech 1964-65. Je přízemní a zbývá jej omítnout.

Jaroslav Kovařík je zaměstnán v Opravárenském závodě v Olomouci .-

240

Přidal Zdenek - 1940,
Přidalová Anna - 1945,

Domovní číslo 240, které se nachází " skoro " uprostřed dědiny - vzniklo před dvěma-třemi lety, kdy Zdenek Přidal za pomoci svých rodičů / Stanislav Přidal a manželka Růžena z č. 49 /, postavil vedle jejich objektu svůj domek.

Jeho majitel je zaměstnán v Moravských železárnách v Olomouci na provozu tvárné litiny, manželka Anna, roz. Galušková z Velkého Újezdu - sňatek v roce 1964. -

241

Palla Břetislav - 1931,
Pallová Ludmila - 1929,

Břetislav Palla - atomový zedník - jemuž jde práce od ruky, přišel do Skrbeně z Horky a vzal si za manželku zdejší rodačku Ludmilu Svačinkovou.

Bydleli " jako hofeři " na čísle 57, které jim pronajal dědic Josef Koloušek, nyní důchodce - žijící v Praze. Palla si pomalu sháněl materiál a v roce 1965 - " dal se do toho ... "

V minulém roce stavbu dokončil. Tak vznikl při státní silnici na otevřené parcele nový domek - číslo 241.

Břetislav Palla, zedník na roztrhání - pracuje v n.p. Pozemní stavby, manželka v Moravských železárnách .-

Obyvatelé domu :

Repa Josef	nar. 1938	Státní lesy,
Repová Olga	1941	
Jurkovič Karol	1928	Státní lesy,
Jurkovičová Terezie	1933	
Petrovský Michal	1919	Státní lesy,
Petrovská Helena	1930	ved.poštov.úřadu,
Sandner Arnošt	1937	Státní lesy,
Sandnerová Božena	1938	
Červík František	1925	Státní statek,
Červíková Anežka	1924	"
Monták Pavel	1940	Státní statek,
Montáková Růžena	1938	"
Roh Antonín	1925	důchodce,
Rohová Veronika	1928	Státní statek,
Kvašňovský Jan	1936	Státní statek,
Kvašňovská Anna	1942	"
Plachý Vincenc	1936	Státní statek,
Plachá Libuše	1943	OP Příkazy,
Živčák Martin	1925	Státní lesy
Živčáková Rosalie	1930	Průmyslové stavby,
Kalamár Ondřej	1926	Státní statek,
Kalamárová Julie	1928	"
Vogl Bedřich	1933	Státní lesy,
Voglová Eva	1936	Průmyslové stavby,
Klec Jan	1937	Státní statek,
Klecová Anna	1944	"
Motal Josef	1931	učitel, př.VO-KSČ.
Motalová Ludmila	1939	učitelka mateř.školy

Stavbu prováděly v roce 1963 :

Pozemní stavby - stavební správa Olomouc -
stavbyvedoucí : Svozil Květoslav, Skrbeň č. 163 .

Stavbou zanikla rozsáhlá zahrada od domu čís. 24 a 23.
Jeden činžovní dům stál 874.000.- Kčs

237

Obyvatelé domu :

Zušťík Jan	nar. 1924	Státní statek,
Zušťíková Marie	1930	"
Skála Zdenek	1930	OSP Štemberk,
Skálová Olga	1935	
Schön Antonín	1930	OSP Olomouc,
Schönová Marie	1937	Mor.žel. Olomouc,
Šrámek Josef	1928	Státní statek,
Šrámková Marie	1932	
Philipp Erich	1940	Pozemní stavby,
Philippová Františka	1944	
Podhorný Jan	1940	Dopravní stavby,
Podhorná Věra	1944	
Dvořák Jeroslav	1906	Pozemní stavby,
Procházka Ladislav	1933	Pozemní stavby,
Procházková Eva	1942	
Šimek Josef	1932	Kom.podn. Olomouc,
Šimková Květoslava	1933	
Papoušek Jiří	1935	Severomor.cihelny,
Papoušková Marie	1939	
Mrtýnek Mojmír	1933	Státní statky,
Mrtýnková Miloslava	1940	
Fiela Miloslav	1930	Státní statky,
Fielová Oldřiška	1945	"

Ze zdejších rodáků

bydlí v domě č. 236 : Libuše Plachá, roz. Tichá č. 88,
 - " " č. 237 : Mrtýnek Mojmír, narozenýv č. 11.

GD 243

Obyvatelé obytného domu č. 243 -
postaveného v roce 1967 vedle samoobsluky :

Smahel Vojtěch	nar. 1930	vedoucí hospodářství
Smahelová Drahomíra	1930	ve Skrbeni,
Hemrák Ladislav	1930	zaměstnanec statku,
Hemráková Alžběta	1935	
Bartek Jan	1920	zaměstnanec statku,
Bartková Štěfanie	1926	
Strouhal Josef	1938	elektrikář na statku,
Strouhalová Marie č.46	1939	zdejší rodačka,
Blaženec Ludv.	1934	zaměstnanec statku,
Blažencová Božena	1940	přestěhovali se z č.17
Peřina Adolf	1940	zaměstnanec statku,
Peřinová Anastasie,	1937	
Bail František	1934	zaměstnanec statku,
Bailová Danuše	1937	
Spurný Rudolf	1944	klempíř na statku,
Spurná Alena	1947	zdejší rodáci,
Kravec Václav ml.	1945	zdejší rodák, traktor.
Kravicová Ludmila	1946	na statku,
Petržela Josef	1917	vedoucí rost. výroby
Petrželová Helena	1920	na statku,
Sehnalová Jiřina	1947	zaměstnaná na statku,

Tito obyvatelé se sem nastěhovali v měsíci červenci až
září 1967 .

Do dvora na čís. 17-18 se nastěhovala rodina :

Novák Ota	1922	mechanizátor statku,
Nováková Marie	1928	zaměstnaná na statku .

Č.d. 242 - Jos. Kvapil Č.d. 244 Vlad. Šimek
dosud čís. 202 . . - o o o - . dosud čís. 112 .

NA ROZLOUČENOU

O

naší

době snad napíše historie za několik století :
Byla to doba mohutného hospodářského rozmachu,
nastolivší sociální spravedlnost a položivší zá-
klady bytostné sounáležitosti jedince se vším,
nové morálky beztržní společnosti, doba očist-
ných procesů od všeho prohnílého a dědička všeho
nejsvětlejšího a progresivního .

D

doba,

jejíž dílčí nedostatky byly disciplinovaně překo-
návány stmelenými masami krácejícími neochvějně
vpřed . A jenom toto suché konstatování - to nebyla
by celá pravda .

T

ato

lapidární charakteristika doby postrádala by cosi -
třeba jak se nám vedle osobních problémů - nedostá-
valo prostředků a někdy i sil, abychom mohli vzít
všechny děti do školky, jak se bezhlavě na dědině
stavěly činžáky - proti srsti vesnice - a tak jsem
i tyto boláky naší doby do této kroniky zaznamenal.

Kronikář

3 A P I S

schválen ŠK. a R-MNV.14.2.68

Mikulka

Abolom

Obsah

Strana :

1.		Slovo historika - Dr. Václav Burian .
2.		Defilé obce .
3.		Panorama obce .
4.	- 16	<u>Úvodní část .</u>
17	- 20	<u>I. kapitola - 1967</u>
21		V novém roce 1967 . . .
22		Dopis našim čestným dárcům krve .
23		Novoroční míra .
24	- 35	Telegraficky : Leden - prosinec 1967 .
36	- 44	Počasí a příroda .
45	- 87	<u>II. kapitola - 1967</u>
47	- 49	MNV - Informace - Pele-mele . . .
50	- 52	Státní statek - na stupni vítězů .
53		Drobní zemědělci - včelaři .
54		Prostředí v němž žijeme .
55		Ze života politických stran .
56		Z činnosti Sokola Skrbeň .
57		Požárníci - SRPŠ - Odbočka SČSP
58	- 59	Kultura - Osvěta .
60		Z knihovny .
61	- 62	Mateřská škola - ZDŠ .
63		Na vojnu - z vojny . Tři mušketýři .
64		Děti narození v roce 1967 .
65	- 66	Sňatky uzavřené v roce 1967 .
67	- 69	Úmrtí v roce 1967 .
70		Dialog s mládeží . . .
71		Fakta a cifry - Obchody - tržby .
72		Pohyb obyvatel : do zaměstnání, za povinností
73		Domácí porážky - stavy dobytka - soukromníci
74		Údaje z pošty - důchody - noviny - Sportka .
75		Náš diář - statistika .
76		Halali - myslivecká činnost .
77		Čes. svaz žen - MŽ .
78	- 80	Oslavy : 9. květen - VŘSR - 60 let Mor. žel.
81		<u>Naše črta .</u>
82		Národní umělec Petr Bezruč .
83		O dárcích krve - mírová směna .
84		Přivítání novorozenat .
85		Pro stařenku - Marie Bednářová .
86	- 86	O masopustě - a - o módě . -

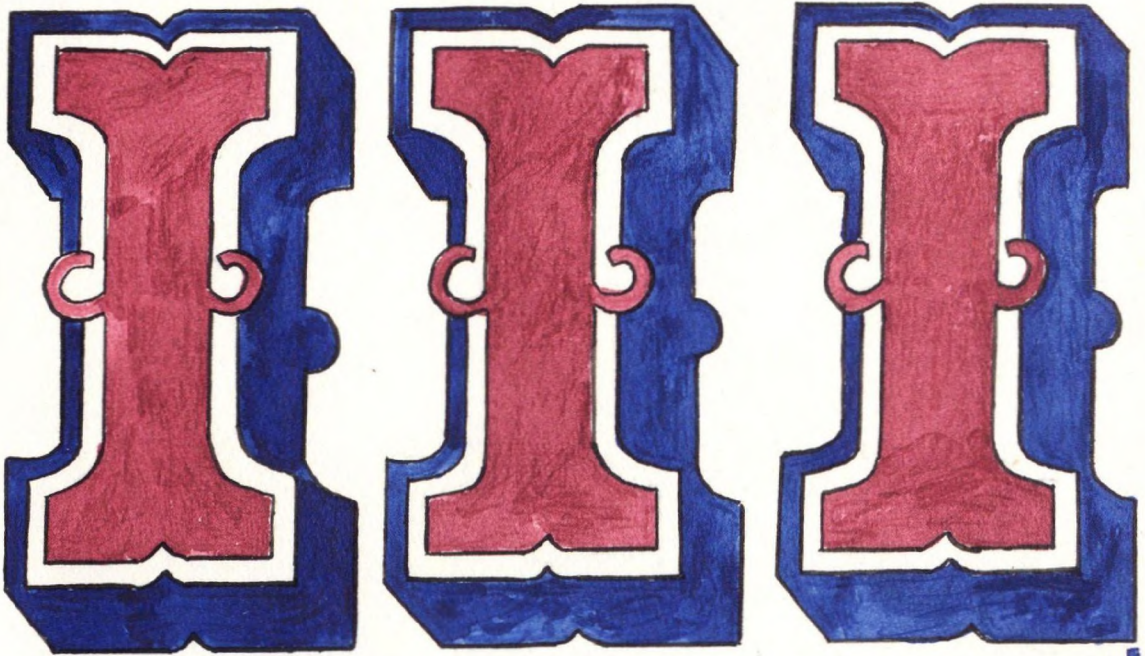
Kapitola

Strana : Obsah : Tisk - noviny .

88. - 89	Úvodní listy .
90. -	Výroční hodnocení - Za jeden provaz - dobrou mušku .
91. -	Přesedlali na stůlní tenis - Kluci od vody a neplavci - Stavební me- chanizace .
92 -	Anketa o životním prostředí a stylu .
93 -	Faul proti přírodě .
94 -	Uskutečnit sliby - Sauna .
95 - 96	Otevřený dopis .
97 -	Na takové dědině .
98 -	A světlo věčné . . .
99 -	Volná tribuna poslanců MNV ve Skrbeni .
100 -	Dopis o příští " Dívčí válce " . . .
101 - 102	Vlak sladovnického ječmene navíc - Rarita v pekle .
102 -	Všude žijí lidé . . .
103 -	Bílá kronika - Obyčejný den .
104 -	Výstřely u Zlaté křepelky .
105 -	S kyticí na kabátě . . .
106 -	Libra přišla znova ke cti . . .

IV. Kapitola

107 - 277	Lidé - rody - domy .
278 -	Na rozloučenou .
279 -	Kronikář a zápis . . .
280 - 281	Obsah .
282 -	III. kronika má 282 stran - .

IKIRONIKA

= 282 =

SIRAN

